curieruladventist.ro

Curierul Adventist

OCTOMBRIE 2019: Înălțarea lui Dumnezeu sau înălțare de sine? + Citești Biblia așa cum ar trebui? + Redescoperirea legii și a mărturiei + Profeți falși și profeți adevărați, vechi și noi + Un popor cu o „lumină mai mare” și „o lumină mai mică” + Un profet pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului

PRELEGERI PENTRU SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE: 29 NOIEMBRIE – 7 DECEMBRIE 2019

Credincios profeților Săi

CA_10_prelegeri_2019.indd 1 9/25/2019 10:36:06 AM

Cuprins

3 Vineri
Atât de aproape!

5 Sabat dimineață
De ce a trimis Dumnezeu profeți?

8 Sabat după-amiază
O poveste cu profeți

10 Duminică
Un mesaj din partea lui Dumnezeu

12 Luni
Înălțarea lui Dumnezeu
sau înălțare de sine?

14 Marți
Citești Biblia așa cum ar trebui?

16 Miercuri
Redescoperirea legii și a mărturiei

20 Joi
Profeți falși și profeți adevărați,
vechi și noi

22 Vineri
Un popor cu o „lumină mai mare"
și „o lumină mai mică"

24 Sabat dimineață
Un profet pentru poporul lui Dumnezeu
din timpul sfârșitului

28 Sabat după-amiază
Lepădați și astăzi?

27 Mesaj pentru Darul Săptămânii de Rugăciune

31 Lecturi pentru copii

Credincios profeților Săi

Dumnezeu a dorit dintotdeauna să comunice cu ființele create. Înainte ca păcatul să pătrundă în această lume, El îi vizita pe Adam și Eva în Grădina Edenului și stătea de vorbă cu ei. După căderea în păcat, acest lucru nu mai era posibil, deoarece ființele umane păcătoase ar fi fost distruse de prezența Sa divină.

Totuși, pentru că nu voia să-i abandoneze, Dumnezeu a inventat un alt mod de a comunica oamenilor mesajele Sale, care aveau scopul de a învăța, de a avertiza, de a mustra și de a arăta dragostea Sa față de poporul Său – darul profeției. Prorocii lui Dumnezeu sunt atât de importanți, încât Biblia ne asigură: „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Şi descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii" (Amos 3:7).

Această Săptămână de Rugăciune poartă titlul: „Credincios profeților Săi", iar pe parcursul ei vom analiza câteva întrebări importante cu privire la acest dar remarcabil al profeției, cum ar fi: „De ce a trimis Dumnezeu profeții?", „Ce i-a determinat pe profeți să transmită mesajul?", „Care sunt semnele după care putem cunoaște un profet adevărat?", „Cum ar trebui să interpretăm cuvântul profetic?" etc.

În fiecare seară din această săptămână, Marcos și Claudia Blanco, prin articolele lor profunde și provocatoare, ne vor conduce în studierea acestui subiect important.

Apogeul săptămânii este prelegerea „Un profet pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului", care prezintă scrierile lui Ellen G. White și accentul puternic pe care ea îl pune asupra faptului că Biblia trebuie să fie singurul fundament al credinței și al trăirii noastre.

Vă încurajez să vă luați timp în fiecare zi din această săptămână specială de rugăciune pentru a studia și pentru a vă ruga. Sunt convins că Domnul ne va binecuvânta din belșug dacă ne vom uni sub forma unei familii a bisericii mondiale, studiind credincioșia Lui față de profeți și anticipând apropiata revenire a lui Hristos.

Ted N. C. Wilson, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea la nivel mondial. Puteți găsi mai multe articole și dezbateri pe pagina sa de Twitter: @pastortedwilson și pe Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând..."

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Anul XCVI, OCTOMBRIE 2019. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

CA_10_prelegeri_2019.indd 2 9/25/2019 10:36:07 AM

Vineri

Atât de aproape!

Prorociile pe care Dumnezeu le-a făcut și s-au împlinit ar trebui să întărească credința noastră, să ne facă puternici și plini de speranță cu privire la viitor.

AUREL NEAȚU

Moise s-a suit din câmpia Moabului pe muntele Nebo, pe vârful muntelui Pisga, în fața Ierihonului. Și Domnul i-a arătat toată țara: de la Galaad până la Dan, tot ținutul lui Nefatali, țara lui Efraim și Manase, toată țara lui Iuda până la Marea de Apus, partea de miazăzi, împrejurimile Iordanului, valea Ierihonului, Cetatea Finicilor, până la Țoar, Domnul i-a zis: «Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, zicând: O voi da seminței tale. Ți-am arătat ca s-o vezi cu ochii tăi, dar nu vei intra în ea.» Moise, robul Domnului, a murit acolo, în țara Moabului, după porunca Domnului.»" (Deuteronomul 34:4-5)

„În Israel nu s-a mai ridicat proroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față. Niciunul nu poate fi pus alături de el în ce privește toate semnele și minunile pe care a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui Faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe care le-a făcut Moise cu mână tare înaintea întregului Israel." (Deuteronomul 34:10-12)

Într-o abordare succintă a temei cunoașterii voii lui Dumnezeu, Domnul Isus spune că nouă, urmașilor Săi, la fel ca lui Moise, ne-au fost descoperite lucruri ascunse de ochii celor care sunt departe de El. În Ioan 15:15, El declară: „Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu."

Ideea de a fi prietenii lui Isus, în acest verset, este atașată de tema importantă a cunoașterii. Se așteaptă ca sclavii să se supună, chiar dacă stăpânul nu explică motivul vreunei comenzi date. Dar prietenii lui Isus, conform acestui text, sunt priviți într-o cu totul altă lumină. Asemenea lui Moise, ucenicii sunt numiți prieteni. Un aspect important al prieteniei antice era schimbul de informații și confidențe. Isus și-a numit discipolii Săi prieteni, pentru că le-a dezvăluit tot ceea ce învățase de la Tatăl (Ioan 12:49-50). Aceasta a inclus învățătura pe care a dat-o ucenicilor Săi cu privire la planul de mântuire al lui Dumnezeu și, în special, instrucțiunile pe care le-a dat în discursurile de rămas bun.

ATÂT DE APROAPE!

Da, asemenea lui Moise, deși suntem numiți prietenii lui Isus și avem toate cunoștințele necesare pentru mântuire, este posibil să rămânem la porțile Canaanului. Atât de aproape, dar nu înăuntru.

Amintind experiența lui Moise, Ellen White spune: „Dacă viața lui nu ar fi fost pătată de acel unic păcat, săvârșit atunci când a întârziat să-i dea cinste lui Dumnezeu pentru apa scoasă din stâncă la Cades, Moise ar fi putut intra în țara făgăduită și ar fi fost proslăvit fără să vadă moartea."

„Din cauza păcatului, Moise ajunsese sub puterea lui Satana. După propriile merite, el era pe bună dreptate rob al morții; dar a fost trezit la o viață nemuritoare, întrucât avea acest drept în Numele Mântuitorului. Moise a ieșit proslăvit din mormânt și s-a înălțat cu Eliberatorul lui în cetatea lui Dumnezeu" (*Patriarhi și profeți*, p. 479).

Poate părea descurajant, chiar nedrept, ca, după o viață de slujire, să suferi pentru un singur moment de neascultare. Experiența tristă a conducătorului lui Israel ne reamintește faptul că suntem muritori, născuți în păcat și ca avem nevoie de jertfa Domnului Isus pentru a rămâne în planul lui Dumnezeu. Zilnic avem nevoie de putere pentru biruința deplină a păcatului din viața noastră. Suntem chemați să creștem în credință printr-o relație permanentă cu Tatăl, prin rugăciune și studierea Scripturii. Dar mai mult decât orice, suntem chemați la o

CA_10_prelegeri_2019.indd 3 9/25/2019 10:36:09 AM

viață sfântă, curată, demnă de cei care sunt numiți copii ai lui Dumnezeu.

OPERAȚIA REUȘITĂ, PACIENTUL MORT

Am citit recent cazul unui tânăr care a beneficiat de un transplant pulmonar, dar a murit la nici un an de la intervenție pentru că a refuzat tratamentul și medicația după operație, acestea fiind indispensabile, deoarece în absența lor organismul respinge grefa. Bărbatul și-a asumat prin semnătură refuzul de a urma tratamentul pe care l-au recomandat medicii. Nu știu ce l-a determinat să renunțe la lupta cu boala, dar îmi pare rău pentru efortul medicilor și pentru irosirea gestului nobil făcut de către familia donatorului, un tânăr de 21 de ani. Toate eforturile acestora au fost în zadar. Evoluția operatorie și post-operatorie a fost bună, fuseseră îndeplinite toate condițiile ca viața să-i fie salvată, dar pentru că a refuzat să meargă mai departe, pentru că și-a pierdut motivația de a mai lupta, a pierdut darul oferit dezinteresat de către binefăcătorii săi.

Dar ce ziceți de noi, cei care suntem angajați într-o luptă mai mare, noi cei care am primit în dar o inimă nouă, haine curate, un caracter nepătat. Mă gândesc cu groază că există posibilitatea să le pierdem, deși Donatorul le-a oferit cu multă dragoste, intervenția chirurgicală a fost efectuată cu succes pe crucea Golgotei și evoluția post-operatorie a fost excelentă. Dumnezeu S-a îngrijit de toate prin Fiul Său. Și pentru ca evoluția post-operatorie să fie lipsită de riscuri, Tatăl ne-a trimis Duhul Său ca să ne călăuzească la fiecare pas. Să ne asiste fiecare decizie.

Nu există medicament mai potrivit pentru cei care nu mai văd calea, decât Cuvântul lui Dumnezeu primit prin profeții Săi.

Din nefericire cunosc foarte mulți oameni care și-au pierdut motivația de a mai lupta, pentru că refuză puterea pe care o pot primi doar din umblarea zilnică cu Dumnezeu. „L-au părăsit pe El, Izvorul apelor vii, şi şi-au săpat puțuri, puțuri crăpate, care nu țin apă" (Ieremia 2:13).

DOMNUL POARTĂ DE GRIJĂ!

Prin Duhul Sfânt am primit profețiile. Un profet este o persoană care, inspirată de Duhul lui Dumnezeu, prezice ce se va întâmpla în viitor. Nu există nici un om care să cunoască și să prezică de la sine evenimente viitoare. Numai Dumnezeu cunoaște și prezice viitorul, și acest atribut al Său Îl face unic. „Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit" (Isaia 46:9-10).

Teologul și scriitorul Allen Bowman spunea: „Prezicerea biblică a evenimentelor viitoare este un fenomen unic și uimitor în istorie. Prorocii care au prezis evenimente viitoare și acestea s-au împlinit, au dovedit că Dumnezeu a vorbit prin ei." Prorocile pe care Dumnezeu le-a făcut și s-au împlinit ar trebui să întărească credința noastră, să ne facă puternici și plini de speranță cu privire la viitor, încrezători că și celelalte profeții, care sunt încă în viitor se vor împlini. Profețiile sunt Cuvântul lui Dumnezeu pentru cei care nu mai văd drumul, care sunt prinși în mrejele dumnezeului acestui veac și dau la o parte profeți mai vechi sau mai noi, pentru cei care au încetat să-L mai vadă pe Dumnezeu ca pe un Tată căruia îi pasă, care se implică și are grijă de copiii Săi.

În Evanghelia după Luca, capitolul 24, citim despre întâlnirea Domnului Isus cu doi ucenici descurajați, lipsiți de speranță, victime sigure pentru dumnezeul întunericului. Însă El este acolo pentru a-Și respecta făgăduința: „Eu voi fi cu voi în toate zilele", gata să-i încurajeze și să-i ajute să-L vadă iarăși pe Dumnezeu: „Și a început de la Moise și de la toți prorocii, și le-a tâlcuit în toate Scripturile ce era cu privire la El" (v. 27). Acesta este leacul alinător pe care fiecare dintre noi îl avem la dispoziție. Nu există medicament mai potrivit pentru cei care nu mai văd calea, decât Cuvântul lui Dumnezeu primit prin profeții Săi.

„Şi avem cuvântul prorociei făcut şi mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre." (2 Petru 1:19)

Sugestii pentru rugăciune

1. Rugați-vă pentru o înțelegere mai extinsă și mai profundă a învățăturilor Bibliei cu privire la Planul de Mântuire.
2. Cereți în rugăciune stăruitoare puterea de a trăi o viață sfântă, curată și demnă de un copil al lui Dumnezeu.
3. Lăudați-L pe Tatăl ceresc pentru jertfa Fiului Său pentru salvarea noastră și pentru darul Duhului Sfânt.

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Herghelia Lifestyle
Centrul de medicină

CĂUTĂM UN MEDIC CU VIZIUNE ADECVATĂ PENTRU A SLUJI LA CENTRUL DE MEDICINĂ A STILULUI DE VIAȚĂ DE LA HERGHELIA!

Colectivul medical al Centrului Lifestyle Herghelia caută un coleg medic pentru a întregi echipa condusă de dr. Sorin Moroșan. Medicul poate avea specializări conexe, cum ar fi: medicină de familie, medicină internă, cardiologie, diabet – boli de nutriție și metabolism, endocrinologie, balneo-fizio-terapie, reumatologie etc.

Pentru detalii, sunați la telefonul 0744 709 706, dupa ora 16:00.

CA_10_prelegeri_2019.indd 4 9/25/2019 10:36:11 AM

Sabat dimineață

De ce a trimis Dumnezeu profeți?

Domnul Își descoperă tainele Sale slujitorilor Săi

TED WILSON

Imaginați-vă cum ar fi fost dacă primul chip pe care l-ați fi văzut ar fi fost chipul lui Dumnezeu. Imaginați-vă cum ar fi fost dacă prima voce pe care ați fi auzit-o ar fi fost vocea lui Dumnezeu. Aceasta a fost realitatea în cazul lui Adam și al Evei. „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu" (Geneza 2:7).

„Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om" (v. 22).

Când Adam și Eva au deschis ochii, ei au privit chipul minunat al lui Isus și primele cuvinte pe care le-au auzit au fost rostite de glasul Său melodios.

Totul era perfect în căminul lor frumos din grădină. Ei se bucurau de compania îngerilor, de compania partenerului și de compania lui Dumnezeu Însuși. Ellen White descrie scena în următoarele cuvinte: „Cei doi care alcătuiau perechea cea sfântă nu erau numai copii sub grija părintească a lui Dumnezeu, ci și învățăcei, primind învățături din partea Atotînțeleptului Creator. Ei erau vizitați de îngeri și aveau posibilitatea comunicării cu Făcătorul lor fără nicio perdea despărțitoare între ei."[1]

CA_10_prelegeri_2019.indd 5 9/25/2019 10:36:13 AM

Însă, odată ce păcatul a pătruns în această lume, lucrurile s-au degradat teribil. În loc să se bucure de întâlnirea cu Dumnezeu, primii noștri părinți au fugit cu groază, căutând să se ascundă. Dar, desigur, nu ne putem ascunde niciodată de Dumnezeu.

Unul dintre multele privilegii pe care le-a pierdut omul astăzi și unul dintre cele mai dureroase a fost acela al comuniunii deschise, față către față, cu Dumnezeu Însuși. „În nevinovăția sa, Adam se bucurase de comuniunea deschisă cu Făcătorul său, dar păcatul a adus despărțirea între Dumnezeu și om și doar jertfa ispășitoare a lui Hristos, numai ea putea face punte peste abis, făcând posibilă comunicarea binecuvântării sau a mântuirii, din ceruri, pe pământ"[2]

DUMNEZEU NU NE-A ABANDONAT

Atunci când iubim pe cineva, vrem să vorbim și să petrecem cât mai mult timp împreună cu persoana respectivă. Cei care suntem părinți așteptăm cu nerăbdare clipele acelea speciale pe care să le petrecem împreună cu copiii, să împărtășim cu ei experiențele noastre, să îi învățăm lucruri noi, să îi încurajăm și să le oferim ajutor atunci când au nevoie. Vrem ca timpul și comunicarea să fie darul nostru de preț pentru ei.

Dacă noi, oamenii, avem această dorință puternică de a comunica cu cei pe care îi iubim, cu cât mai mult Tatăl nostru din ceruri vrea să comunice cu noi? Isus a spus: „Dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru care este în cer va da lucruri bune celor ce I le cer" (Matei 7:11).

Dumnezeu nu a abandonat poporul Său lăsându-l pradă înșelăciunilor Diavolului. Din momentul în care Dumnezeu nu a mai putut să vorbească față în față cu omenirea căzută din cauza barierei păcatului și nu a mai putut să-i învețe, așa cum obișnuia înainte, El a găsit alte moduri de a transmite omenirii sfaturile Sale salvatoare, de o importanță vitală.

Biblia identifică cel puțin nouă modalități prin care Dumnezeu a comunicat cu poporul Său: (1) îngerii; (2) creația (natura); (3) stâlpul de nor/stâlpul de foc; (4) Urim și Tumim; (5) visele; (6) vocea din cer; (7) Duhul Sfânt care conduce oamenii; (8) Persoana lui Isus Hristos; (9) profeții.

Dumnezeu a folosit aceste căi de a comunica, iar „descoperirile majore ale planului lui Dumnezeu pentru biserica Sa din toate timpurile au fost transmise prin profeți"[3], Isus fiind cel mai mare dintre ei (Luca 24:19; Matei 13:57,58). Profeții sunt atât de importanți, încât Biblia ne oferă asigurarea că „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci" (Amos 3:7).

DE CE A TRIMIS DUMNEZEU PROFEȚII?

De ce a trimis Dumnezeu profeții? Răspunsul îl găsim în Biblie: „Pentru că voia să cruțe pe poporul Său" (2 Cronici 36:15).

Contextul acestui pasaj este interesant. Împărăția lui Iuda pierduse mult și se afla la un pas de a fi luată captivă și distrusă de către babilonieni. După o serie de împărați răzvrătiți, Zedechia, ultimul împărat al lui Iuda, și „toate căpeteniile preoților și poporul au înmulțit și ei fărădelegile, după toate urâciunile neamurilor, și au pângărit Casa Domnului, pe care o sfințise El în Ierusalim" (v. 14).

Lucrul acesta se întâmplase în ciuda faptului că Dumnezeu trimisese numeroși profeți, printre care și pe Isaia, „care vorbeau din partea Domnului" (v. 12). Acești mesageri profetici fuseseră trimiși pentru că „Domnul voia să cruțe pe poporul Său" (v. 15).

Cum a răspuns poporul lui Dumnezeu? „Ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, l-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac" (v. 16).

Disprețuirea mesajelor pe care Dumnezeu le trimite prin profeții Săi este o problemă foarte gravă. În acest caz, ea a dus la moartea tinerilor și a femeilor, a persoanelor în vârstă și chiar a celor care s-au refugiat în templul lui Dumnezeu. Lucrurile de preț ale sanctuarului au fost luate ca pradă și casa lui Dumnezeu a fost arsă. Zidurile Ierusalimului au fost dărâmate, iar orașul a fost distrus. Cei care rămăseseră în viață au fost duși robi în Babilon.

Dumnezeu îi avertizase cu privire la toate aceste lucruri prin profeții Săi, inclusiv prin Ieremia, însă poporul nu a vrut să asculte (v. 15).

Profeții le-au demonstrat oamenilor că Dumnezeu pune atât de mare preț pe ființele umane, încât Și-a ales chiar din mijlocul lor bărbați și femei care să Îl reprezinte.

Din păcate, atât profeții lui Dumnezeu, cât și mesajele pe care le trimitea prin ei au întâmpinat refuzuri. Cu toate acestea, Dumnezeu nu a renunțat la ideea de a păstra totuși o cale de comunicare cu poporul Său – lumina ochilor Săi (Deuteronomul 32:10; Zaharia 2:8).

DUMNEZEU LUCREAZĂ PRIN PROFEȚI

De-a lungul veacurilor, Dumnezeu a trimis, prin profeții săi, mesaje salvatoare de o importanță vitală. Profeții sunt oameni simpli pe care Dumnezeu i-a ales pentru a-L reprezenta, primind mesajul Său divin și prezentându-l întocmai poporului ales.

Dumnezeu a vorbit profeților Săi prin viziuni și vise, iar profeții, sub îndrumarea Duhului Sfânt, au transmis ceea ce au văzut și auzit, folosind propriul limbaj. „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt" (2 Petru 1:21).

Profeții au avut un rol vital în istoria omenirii, arătând de ce Și-a binecuvântat Dumnezeu poporul prin profeți. În cartea sa, *Mesagerul Domnului*, Herbert Douglass prezintă opt motive pentru care Dumnezeu a folosit profeții, „și nu o altă metodă care ar atrage atenția și

CA_10_prelegeri_2019.indd 6 9/25/2019 10:36:13 AM

ar face un mare circ, cum ar fi scrierea pe nori sau vocea Sa ca de tunet care ar transmite în zorii fiecărei zile voia Sa pentru respectiva zi"[4].

1. Profeții arătau și pregăteau calea primilor așteptători ai lui Hristos.

2. În calitate de reprezentanți ai Domnului, profeții le-au demonstrat oamenilor că Dumnezeu pune atât de mare preț pe ființele umane, încât și-a ales chiar din mijlocul lor bărbați și femei care să Îl reprezinte.

3. Profeții erau o dovadă vie și constantă a apropierii lui Dumnezeu și a faptului că sfatul Său era oricând la dispoziția poporului Său.

4. Prezența profeților testa atitudinea poporului față de Dumnezeu.

5. Mesajele transmise prin profeți aveau același rol pe care îl avea comunicarea directă a Creatorului cu creația Sa.

6. Profeții erau dovada a ceea ce poate face în viața unui om părtășia cu Dumnezeu și puterea transformatoare a harului adus prin Duhul Sfânt.

7. Profeții îl ajutau pe Dumnezeu să comunice care era planul Său de salvare, întrucât Dumnezeu a folosit în mod consecvent combinația dintre uman și divin pentru a ajunge la inima omenirii pierdute.

8. Cea mai impresionantă parte a lucrării profeților constă în contribuția lor la scrierea Scripturii.[5]

PROFEȚIA ESTE UN DAR

În mod clar, profeții sunt cheia de legătură dintre Dumnezeu și ființele umane. În Cuvântul scris al lui Dumnezeu, Biblia, sunt păstrate pentru noi multe mesaje din partea lui Dumnezeu pentru a ne îndruma, pentru a ne oferi înțelepciune, pentru a ne avertiza, pentru a ne mustra, pentru a ne încuraja sau chiar pentru a ne descoperi planuri mărețe.

Biblia este o colecție de mesaje din partea lui Dumnezeu pentru poporul Său și o carte de aducere aminte a lucrării Sale în mijlocul lor, scrisă de profeți pe o perioadă de aproape 1 600 de ani (de la Moise până la apostolul Ioan), așa cum au fost ei inspirați de Duhul Sfânt.

Darul profeției este unul dintre darurile Duhului enumerate în 1 Corinteni 12, iar Cuvântul lui Dumnezeu arată că acest dar se va manifesta în timpul sfârșitului. În versetul din Apocalipsa 12:7 se descrie starea poporului rămășiței din zilele de pe urmă: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos" (Apocalipsa 12:17).

Legat de acest pasaj și de conceptul conform căruia Dumnezeu vorbește prin profeții Săi, citim cuvintele îngerului care îi spune lui Ioan: „Eu sunt un împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te!" (Apocalipsa 19:10).

Adventiștii de ziua a șaptea cred că Dumnezeu, în înțelepciunea și mila Sa nemărginită, a ridicat un profet pentru aceste zile din urmă. Deși nu vom menționa acum toate condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un profet adevărat, o condiție importantă este aceea că un profet adevărat nu va contrazice niciodată mesajele anterioare date de profeții lui Dumnezeu, pentru că „duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor" (1 Corinteni 14:32) și „dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta" (Isaia 8:20).

În toate scrierile, scrisorile, predicile și mesajele sale, Ellen White susține Biblia și nu contrazice niciodată învățăturile ei. Milioane de oameni au fost conduși la Isus prin lucrarea ei profetică și alte milioane de oameni au fost binecuvântați prin sfatul venit de la Dumnezeu prin ea. Îndrumările cu privire la o viață sănătoasă, la educație, la slujire și multe altele continuă să fie un ghid pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi. Avertizările despre lucrurile care urmează să se întâmple și sfaturile cu privire la cum ar trebui să ne pregătim sunt mesaje de un real folos pentru toți cei care le iau în serios.

În această Săptămână de Rugăciune vă încurajez să luați în considerare incredibilul dar al înțelepciunii și al compasiunii pe care Dumnezeu ni l-a oferit prin profeții Săi și să ne amintim de binecuvântările care vin prin Cuvântului Său. „Încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti" (2 Cronici 20:20).

DE MEDITAT

„Unii s-au poticnit de afirmația mea că nu pretind a fi profet și au întrebat de ce am spus lucrul acesta. Eu nu am de declarat altceva cu privire la mine decât că mi s-a spus că sunt solul Domnului, că El m-a chemat din tinerețe să fiu solul Său, să primesc cuvântul Său și să vestesc o solie clară și hotărâtă în Numele Domnului Isus. […]
De ce nu am pretins că sunt profet? Pentru că în zilele acestea mulți care pretind cu îndrăzneală că sunt profeți sunt de fapt o rușine pentru lucrarea lui Hristos și pentru că lucrarea mea cuprinde mult mai mult decât semnifică termenul de «profet».
La început, când mi-a fost dată lucrarea aceasta, L-am implorat pe Domnul să pună povara pe umerii altcuiva. Lucrarea a fost atât de mare, de întinsă și de adâncă, încât m-am temut că nu sunt în stare să o fac. Totuși, prin Duhul Său Sfânt, Domnul m-a făcut în stare să îndeplinesc lucrarea pe care mi-a încredințat-o." (*Solii alese*, vol. 1, p. 32-33)

Sugestii pentru rugăciune

1. **Rugați-vă pentru puterea izvorâtă de la Duhul Sfânt de a auzi ceea ce vă transmite Dumnezeu prin profeți.**
2. **Rugați-vă gândindu-vă la toate binecuvântările pe care Dumnezeu le-a pus în viața voastră prin încurajările din cuvântul profeției.**
3. **Cereți-I lui Dumnezeu să vă ofere o înțelegere clară a rolului pe care îl are profetul Său din vremea sfârșitului – Ellen White.**

[1] Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 50.
[2] *Ibidem*, p. 67.
[3] T. Housel Jemison, *A Prophet Among You* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1955), p. 23.
[4] Herbert E. Douglass, *Messenger of the Lord: The Prophetic Ministry of Ellen G. White* (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 1998), p. 10.
[5] *Ibidem*.

Ted N.C. Wilson, președintele Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

CA_10_prelegeri_2019.indd 7 9/25/2019 10:36:13 AM

O poveste cu profeți

În lucrurile mărunte despre lucrurile veșnice

EMIL JIGĂU

Ne putem întreba acum, ce are în plus povestea?

În primul rând, pur și simplu povestea are viață. Are corp, carne, respirație proprie. Ea pune în pagină o galerie de portrete, peisaje, întâmplări și împrejurări curente, speranțe, dezamăgiri și euforii de care, prin natura lui, discursul conceptual se dispensează cu ușurință. Povestea e concretă, tridimensională, un așa-zis „tablou vivant". De fapt, ea nu dă ceva de gândit fără să dea ceva de trăit. Discursul se constituie ca mesaj.

În al doilea rând, în vreme ce discursul e argumentativ, povestea e indicativă. Nu expune o teorie, ci arată o stare de fapt, relatează o situație.

De asemenea, povestea nu oferă răspunsuri, ci stimulează căutarea lor. Pe scurt, s-ar spune că povestea spune nespunând. Povestea „arată" în loc să explice. E mult mai ușor să înveți cum se face nodul la cravată sau cum se manevrează un aparat atunci când cineva îți arată, fără cuvinte, etapele procedurii cu pricina. Și, nu întâmplător, educația fiecăruia dintre noi a început nu cu prelegeri elaborate, ci cu povestirile biblice – mesajele profeților spuse de părinți sau bunici.

Iată o poveste de o simplitate debordantă din viața unor proroci neofiți, ce ne transmite marele mesaj al mântuirii. Altfel spus, lucruri mărunte ce ne vorbesc de valori veșnice.

„Omul lui Dumnezeu a zis: «Unde a căzut?» Și i-a arătat locul. Atunci Elisei a tăiat o bucată de lemn, a aruncat-o în locul acela și fierul de la secure a plutit pe apă. Apoi a zis: «Ridică-l!» Și a întins mâna și l-a luat" (2 Împărați 6:6,7).

Fiii prorocilor erau elevi la una dintre școlile profeților, probabil la cea de la Ierihon, pentru că au mers la Iordan să-și procure bârne. Ei se adunau sub supravegherea profetului Elisei pentru a asculta învățăturile lui. Se pare că Elisei nu-și avea domiciliul în mod obișnuit la această școală, ci doar o vizita din timp în timp pe parcursul circuitelor lui pe la diferite școli. Elevii care frecventau această școală deveniseră atât de numeroși, încât nu se mai simțeau confortabil în încăperea pe care o aveau la dispoziție. Formularea indică existența unei comunități permanente de profeți. Acesta este un semn al interesului pentru o educație veritabilă, oferită atât de Ilie, cât și de Elisei. Elisei este prezentat în mod repetat într-o legătură mai strânsă cu aceste comunități de profeți decât fusese Ilie.

Unul dintre scopurile școlilor profeților era să le ofere elevilor o instruire practică pentru viață. Tinerii erau învățați să lucreze la fel ca oamenii din jurul lor, pentru că ei nu trebuiau să se țină la distanță de aceia pe care aveau sarcina să-i slujească.

Într-una din zile, aceștia i-au adresat profetului invitația de a merge la Iordan, un loc unde se găseau copaci, deci și bușteni, în vederea construirii unei noi locuințe. Acestor tineri nu le era frică de muncă. Elisei se oferă să-i însoțească. „Voi merge", le răspunde Elisei, care era un om din popor. El discuta cu împărații și generalii, dar și cu muncitorii la lucrul lor zilnic. Niciodată nu s-a ținut la distanță. Oriunde se ivea ocazia de slujire, oriunde prezența lui era bine-venită, el dorea să fie acolo.

Odată ajunși la Iordan, s-au și apucat de treabă. La un moment dat însă, pe când unul dintre ei tăia o bârnă, fierul de la secure căzu în apă. Evreii foloseau fierul la secure din vremuri foarte timpurii. Mânuirea unui fier de la secure nu era

CA_10_prelegeri_2019.indd 8 9/25/2019 10:36:15 AM

mai sigură în acele zile decât este în zilele de astăzi, pentru că legislația lui Moise se ocupă de cazuri în care un fier de la secure sare din coadă în timp ce un om doboară prin tăiere un pom (Deuteronomul 19:5).

Cel care tăia lemnul a strigat: „Ah, domnul meu, era de împrumutat!" Aceste cuvinte veneau din partea unui tânăr conștiincios care era pe cale să piardă ceva ce fusese împrumutat și care, probabil, era prea sărac spre a putea înlocui pierderea. La acea vreme, o secure cu cap de fier era o unealtă scumpă. În timpul domniei lui Saul, filistenii monopolizaseră resursele de fier din Palestina pentru a slăbi puterea militară a Israelului (1 Samuel 13:19).

„Unde a căzut?" Ciudată întrebare! Elisei era un profet care, prin puterea lui Dumnezeu, înviase morții și citea în gândurile altora. Dar când fierul de la secure a căzut în apă, el n-a știut unde căzuse. Profeții capătă cunoștință la fel ca semenii lor. Dacă nu era dată o solie divină, profetul nu avea de unde să știe unde căzuse fierul de la secure. Dumnezeu este acela care hotărăște nevoia și ocazia potrivită pentru iluminare suplimentară. Dumnezeu n-a făcut nicio minune ca să-l informeze pe Elisei că toporul căzuse sau unde căzuse el.

Atunci, Elisei a luat o bucată de lemn pe care a aruncat-o în locul indicat și... minunea s-a produs: fierul de la secure a sfidat legile gravității și a plutit! Semnificația procedeului nu este descoperită. Dumnezeu nu ne spune întotdeauna de ce sau cum se fac anumite lucruri și nici nu este întotdeauna necesar să înțelegem căile Domnului. A fost un act direct al lui Dumnezeu, iar lemnul a avut doar o semnificație simbolică.

Interesante sunt povestirile biblice în care apare lemnul! La Mara (Exodul 15:23), Dumnezeu a descoperit soluția pentru acel loc al amărăciunii – o bucată de lemn a schimbat apele amare în ape dulci.

De remarcat că Dumnezeu nu a oferit un nou izvor israeliților, ci a transformat apele amare în ape dulci. De multe ori, noi refuzăm vindecarea în viața noastră pentru că încercăm să scăpăm dintr-o situație anume în loc să acceptăm soluția. Nu dorim să-I permitem lui Dumnezeu să transforme un loc de muncă amar

Prin oameni simpli, prin întâmplări și împrejurări curente, Dumnezeu ne-a transmis mesaje de lumină și speranță veșnică.

într-unul dulce, nu dorim să-I permitem lui Dumnezeu să transforme un dușman amar într-un prieten apropiat și așa mai departe. Câteodată, Dumnezeu pur și simplu dorește să transforme ceea ce noi avem deja. El poate să transforme Mara în Elim, un loc al împrospătării care ne redă puterea. Să nu uităm că experiența de la Mara din viețile noastre are scopul să ne conducă la Elim, locul odihnei și al asigurării oferite prin prezența Sa.

Aceasta este și experiența tânărului profet. Fierul de la secure ajunsese pe fundul apei, unde fiii profeților nu puteau să ajungă, dar, prin intervenția divină, el a fost ridicat la suprafață, unde a și rămas.

Sunt unii care cred că o minune ca aceasta este ceva banal și inutil. Omul, în îngustimea viziunii lui, crede că trebuie să caute intervenția divină numai în lucrurile cele mari. Dar nu există nicio suferință sau durere de inimă a vreunui copil al lui Dumnezeu de pe pământ, care să nu stârnească marea simpatie a inimii Tatălui. Inima lui Dumnezeu mai răspunde încă la nevoile copiilor oamenilor, iar Cerul încă mai lucrează în favoarea lor. Nu trece o zi ca Domnul să nu intervină în interesul acelora care Îl cheamă, împlinind nevoile lor. Vremea minunilor încă n-a trecut. Este posibil să nu fie de față un Elisei, dar, prin mesajele transmise prin profeții Săi, pe căile Lui neștiute, Dumnezeu lucrează în favoarea copiilor Săi credincioși, în favoarea celor care au o credință practică și revendică făgăduințele Lui.

Dacă tânărul dorea să-și recapete toporul, avea și el o parte de făcut. Dumnezeu ar fi putut nu numai să facă în așa fel ca toporul să plutească, ci să se întoarcă la poziția lui de la început, dar, în general, Dumnezeu nu face pentru oameni lucruri pe care le pot face ei înșiși pentru ei. Tânărul era întru totul în stare să ajungă la apă și să-și recapete toporul care plutea, ceea ce a și făcut. Când Dumnezeu ne cere să luăm darurile Lui, ele vor fi ale noastre doar dacă întindem mâna să le primim. Neascultarea și necredința ne lipsesc de multe dintre marile binecuvântări ale lui Dumnezeu.

Povestirile în care apare lemnul – vindecător, salvator – ne duc la ceea ce am putea numi prototipul crucii. La cruce, Dumnezeu S-a descoperit pe Sine ca „Domnul care te vindecă", „Domnul salvator". Vindecarea și salvarea ne aparțin prin intervenția Sa. Domnul Isus Hristos este Vindecătorul, Salvatorul nostru, Cel care S-a jertfit pe lemnul crucii pentru noi. Lemnul crucii Sale a îndulcit apele amare ale omenirii. Haideți să credem în Dumnezeu pentru vindecare divină!

Prieteni, dacă suntem în pustie, dacă se întâmplă să nu găsim fântâni în această lume sau dacă ele conțin apă amară, dacă nu putem să găsim înviorare pentru sufletele noastre, dacă ne aflăm în impas, „priviți la lemnul crucii!" Să privim din nou la ceea ce s-a întâmplat pe lemnul vindecător; de aici va veni vindecarea, salvarea, veșnicia.

Sugestii pentru rugăciune

1. **Înălțați rugăciuni de mulțumire de fiecare dată când biruințele lui Dumnezeu vă copleșesc și rugăciuni stăruitoare când sunteți în impas. Ziua minunilor încă nu a trecut.**
2. **Rugați-vă pentru îndrumare și cereți înțelepciune de la Duhul Sfânt pentru a transmite și altora un mesaj de speranță.**
3. **Cereți-I lui Dumnezeu, în rugăciune, să aducă lumina Sa asupra lumii, cu tot zbuciumul ei, și împlinirea făgăduinței venirii Domnului, Vindecătorul și Salvatorul nostru.**

Emil Jigău, trezorier, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CA_10_prelegeri_2019.indd 9 9/25/2019 10:36:15 AM

Duminică

Un mesaj din partea lui Dumnezeu

Ce anume îl determină pe un profet să transmită mesajul?

Imaginați-vă pentru o clipă că nu ați auzit niciodată despre creștinism. Dintr-odată, găsiți o carte pe stradă. O luați în mână și vedeți doar că scrie „Biblia" pe copertă. Atât. Nu scrie nimic despre autorul ei. Cine a scris-o?

Primul lucru pe care îl fac atunci când iau o carte, pe lângă a citi titlul, este să caut să văd autorul. Pentru că lucrez în domeniul editorial, știu exact unde să găsesc aceste informații: pe pagina cu drepturile de autor. Dar… surpriză! Când deschideți Biblia, informațiile despre autorul ei nu sunt acolo.

Ce ar gândi cel care se apropie pentru prima dată de o Biblie? Cine a scris-o? Cum a ajuns ea la noi? Cine a adunat toate cărțile ei la un loc? Desigur, chiar și un laic în materie de religie știe următorul lucru: creștinii pretind că Biblia are originea în Dumnezeu Însuși. Asta înseamnă că Biblia, așa cum o știm noi astăzi, a căzut din cer? Are Dumnezeu „secretari" sau editori? A fost scrisă de Dumnezeu sau de ființe umane?

O hotărâre esențială pe care trebuie să o luăm atunci când ne apropiem de misterul Bibliei este aceea de a ne decide dacă o vom analiza din perspective externe sau dacă vom acorda prioritate felului în care ea însăși se definește. Pentru o înțelegere corectă a sensului Bibliei, nu ar fi corect față de carte și față de autorul (sau autorii) ei să nu se ia în considerare ceea ce Biblia spune despre ea însăși și despre originea sa.

Unul dintre cei mai prolifici scriitori ai Bibliei, apostolul Pavel, a scris foarte clar: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună."[1]

Mergând pe aceeași linie, apostolul Petru spune: „Și avem cuvântul prorociei, făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt" (2 Petru 1:19-21).

Acest martor al Bibliei afirmă că Scriptura este „insuflată" de Dumnezeu. Profeții au vorbit „de la Dumnezeu", inspirați de Duhul Sfânt.

Aceste două pasaje biblice conțin o multitudine de informații aprofundate despre originea și natura Bibliei. Ele declară (1) că Scripturile își au originea în Dumnezeu și El este Cel care preia conducerea în revelarea Sa, în comunicarea cu ființele umane; (2) că revelația apare prin fenomenul „inspirației" (greacă: *theopneustos*); și (3) că acest fenomen se aplică întregii Biblii.

CA_10_prelegeri_2019.indd 10 9/25/2019 10:36:17 AM

Când privim aceste versete referitoare la originea Bibliei, este important să ținem cont atât de ceea ce ele afirmă, cât și de ceea ce nu afirmă. Accentul se pune pe faptul că Dumnezeu este autorul Bibliei, însă pasajele nu afirmă că El este scriitorul. Scriitorii, „oameni sfinți ai lui Dumnezeu", au fost cei care au scris pe hârtie revelația sub „inspirație" divină.

Așadar, apostolul Petru afirmă în mod clar că, deși ființele umane sunt agenții fizici ai Scripturilor, originea revelației – sursa conținutului Scripturii – este Dumnezeu Însuși. Aportul uman este parte din proces, dar nu este sursa înțelepciunii, a relatării sau a interpretărilor din Scriptură.

CUM VINE INSPIRAȚIA?

Mai rămâne o întrebare: cum ar trebui să înțelegem relația dintre Autorul divin și scriitorii umani? Ce rol au fiecare? Cum a fost concretizat acest proces al revelației în apariția Bibliei?

Chiar și o abordare superficială a Bibliei, ca o simplă carte, este suficientă pentru ca un cititor să-și dea seama că scrierea ei nu a fost un fenomen monolit care s-a concretizat într-un timp scurt. Dimpotrivă, Biblia, în forma ei actuală, cea pe care o ținem azi în mână, este rezultatul muncii a aproximativ 40 de scriitori care au scris mărturia lor în decursul a 15 secole, în trei limbi diferite: ebraică, aramaică și greacă. O analiză mai profundă ar arăta faptul că numeroasele stiluri literare întâlnite în cărțile Bibliei își au originea în diversitatea autorilor și a culturilor reprezentate de către aceștia.

Așadar, când anume au fost adunate toate cărțile și puse împreună, pentru a se obține Biblia?

Versetele pe care le-am analizat pe scurt (2 Timotei 3:16; 2 Petru 1:21) afirmă în mod clar că Dumnezeu „a insuflat" Scripturile. Acest termen este totuși prea vag pentru a explica în mod concret cum anume a ajuns să fie scrisă voia lui Dumnezeu.

Modul în care scriitorii biblici s-au exprimat – cuvintele alese pentru a transmite mesajul divin – a fost alegerea lor proprie, ghidată însă de Duhul Sfânt.

Luând în considerare afirmațiile Scripturii în sine – Biblia, în forma sa scrisă – savanții au încercat să înțeleagă cum funcționează fenomenul inspirației. Deși, ca adventiști de ziua a șaptea, refuzăm teoria inspirației mecanice sau verbale (nu credem că fiecare cuvânt din Scriptură a fost, efectiv, dictat de Duhul Sfânt), credem că procesul de revelație și de inspirație a influențat exprimarea profeților. Duhul Sfânt i-a călăuzit pe profeți în procesul de scriere, asigurându-se că termenii folosiți de aceștia au exprimat autoritatea și credibilitatea mesajului pe care l-au primit. Prin urmare, „cuvintele sunt intrinseci procesului revelației și inspirației"[2].

De fapt, Dumnezeu i-a ghidat direct pe scriitori, care, la rândul lor, au exprimat revelația divină în propriile cuvinte. În consecință, modul în care scriitorii biblici s-au exprimat – cuvintele alese pentru a transmite mesajul divin – a fost alegerea lor proprie, ghidată însă de Duhul Sfânt. Cu alte cuvinte, scriitorii Bibliei erau scribii lui Dumnezeu, nu stilourile Lui.

Chiar dacă scriitorii biblici au folosit mijlocul de comunicare „imperfect" al limbajului uman, Cuvântul lui Dumnezeu este revelația supremă, autoritară și infailibilă a voinței lui Dumnezeu. Astfel, mijlocul uman imperfect comunică adevărul absolut. Cu toate acestea, în același fel în care natura divino-umană a lui Hristos este indivizibilă, conținutul și mijlocul prin care acesta este comunicat nu pot fi separate în Biblie – acest lucru este imposibil. În cadrul acestui fenomen în care divinul conlucrează cu umanul, Dumnezeu generează informații și ghidează procesul de scriere fără a anula individualitatea sau capacitatea umană. Cu toate acestea, El se asigură că rezultatul întregului proces este bun și potrivit planului Său.

Sugestii pentru rugăciune

1. **Rugați-vă pentru înțelegerea diferitelor părți ale Bibliei și a ceea ce Dumnezeu dorește să vă ofere prin intermediul anumitor pasaje, pentru o viziune mai bună.**
2. **Cereți credință și discernământ în ceea ce privește procesul de inspirație prin care Scriptura ne-a fost dată.**
3. **Lăudați-L pe Dumnezeu pentru varietatea de mesaje care ne-au fost date în Cuvântul Său, inclusiv prin parabole, proverbe, poezii și profeții.**

DESPRE AUTORI

Marcos și Claudia Blanco au lucrat timp de aproape 20 de ani în cadrul departamentului Publicații al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Marcos este pastor și ocupă funcția de editor în cadrul Editurii Spaniole Sud-Americane (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]), iar Claudia este traducător independent și lucrează de acasă. Ambii sunt cititori pasionați ai scrierilor lui Ellen G. White și au tradus și editat câteva dintre cărțile ei în limba spaniolă. Soții Blancos au doi copii – Gabriel, 15 ani, și Julieta, 13 ani – și locuiesc în Buenos Aires, Argentina.

[1] Textele biblice sunt folosite din Biblia Traducerea Cornilescu, 1924, revizuită în 2016.
[2] Raoul Dederen, "Toward a Seventh-day Adventist Theology of Revelation-Inspiration," in North American Bible Conference 1974 (Silver Spring, Md: North American Division of Seventh-day Adventists, 1974), p. 10.

CA_10_prelegeri_2019.indd 11 9/25/2019 10:36:19 AM

Înălțarea lui Dumnezeu sau înălțare de sine?

Care sunt semnele după care putem recunoaște un profet autentic?

Ce credeți despre femeia aceea care pretinde că este profet și ale cărei mesaje sunt postate pe YouTube? m-a întrebat un frate în timp ce salutam membrii bisericii după serviciul de închinare într-o dimineață de Sabat.

– Să fiu sincer, nu am auzit niciodată de ea, am răspuns eu. Dați-mi voie să văd mai întâi videoclipurile, iar după ce mă voi informa, vă voi da un răspuns.

După ce am văzut videoclipurile de pe toate conturile ei, am constatat că femeia nu era un profet adevărat (YouTube a permis vizibilitatea extinsă a celor care s-au autointitulat profeți). Care este motivația cuiva de a afirma că a primit mesaje profetice de la Dumnezeu? Mai mult decât atât, cum poate biserica să evalueze dacă cineva a primit cu adevărat mesaje profetice de la Dumnezeu? Și dacă, într-adevăr, anumite persoane primesc astfel de mesaje, îi face lucrul acesta automat profeți?

Pe de o parte, ar trebui să ținem cont de faptul că Dumnezeu încă dorește să comunice cu noi prin profeți. Apostolul Pavel recomandă: „Nu stingeţi Duhul. Nu disprețuiți profețiile, ci cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun”(1 Tesaloniceni 5:19-21). Facem o greșeală serioasă dacă ignorăm adevăratul mesaj profetic, fie că este cel pe care Dumnezeu ni l-a transmis prin profeții din vechime, fie cel pe care Dumnezeu dorește să-l comunice poporului Său prin profeți, în timpul sfârșitului.

Pe de altă parte, Hristos a oferit avertizări cu privire la apariția prorocilor mincinoși: „Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște lupi răpitori” (Matei 7:15). Ei vor încerca să înșele chiar și pe cei aleși, chiar înainte de a doua venire (Matei 24:24). De aceea, sfatul lui Ioan este foarte clar: „Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși” (1 Ioan 4:1).

TESTUL PROFETULUI ADEVĂRAT

Așadar, care sunt semnele unui adevărat profet al lui Dumnezeu? Biblia arată că fenomenul apariției profeților falși nu este unic în peisajul creștinismului contemporan. El s-a manifestat chiar în mijlocul poporului Israel, în zilele lui Ieremia (Ieremia 14:14). Contemporanii lui Ieremia au fost instruiți să folosească filtrul profețiilor împlinite ca test pentru a afla dacă cineva este sau nu un profet adevărat: „Dar, dacă un proroc proroceşte pacea, numai după împlinirea celor ce proroceşte se va cunoaşte că este cu adevărat trimis de Domnul” (Ieremia 28:9; vezi și Deuteronomul 18:21,22).

Țineți cont de faptul că lucrarea unui profet cuprinde mult mai mult decât prezicerea viitorului și că principiul profeției condiționate presupune că o schimbare a condițiilor sau a relațiilor poate implica și o schimbare în viitorul prezis (vezi Ieremia 18:7-10), așa cum s-a întâmplat cu profeția lui Iona despre distrugerea cetății Ninive.

Un alt element de testare este analiza coerenței mesajului profetic. Ade-

CA_10_prelegeri_2019.indd 12 9/25/2019 10:36:20 AM

vărurile descoperite trebuie să fie un lanț de mesaje care au legătură unul cu celălalt. Același Duh a dezvăluit toate mesajele profetice din canonul Scripturii (2 Timotei 3:16). Prin urmare, fiecare mesaj nou trebuie să fie în armonie cu adevărurile descoperite anterior: „La lege și la mărturie! Căci, dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta" (Isaia 8:20).

Însuși Hristos a apelat la Scriptură, arătând ce era „cu privire la El" (Luca 24:27) și fusese scris încă din trecut, pentru a arăta că mesajul Său, ca profet, și jertfa Sa, ca Mesia, erau adevărate și profețiile erau împlinite întocmai.

Desigur, adevărul este progresiv (noul adevăr este descoperit de-a lungul timpului), iar profeții care apar mai târziu adaugă idei și detalii la adevărurile deja dezvăluite de profeții anteriori, dar noile mesaje nu pot contrazice în niciun fel mesajele date în trecut.

Este adevărat că este mai important mesajul decât mesagerul și că profeții sunt doar ființe umane cu slăbiciuni și au și ei limitele lor, însă Hristos ne sfătuiește să privim la roadele din viața unui presupus profet atunci când judecăm autenticitatea acestuia: „Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din mărăcini? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune... Așa că după roadele lor îi veți cunoaște" (Matei 7:16-20).

Este doar o chestiune de timp, însă, mai devreme sau mai târziu, lupul deghizat în blană de oaie își va arăta colții.

Desigur, viziunea fiecărui profet trebuie să fie una hristocentrică, să mărturisească natura divino-umană a lui Hristos și să proclame jertfa Lui pentru omenire: „Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum" (1 Ioan 4:2,3).

Alte semne după care putem recunoaște un profet adevărat ar putea include relevanța temporală a mesajelor lui (2 Împărați 6:10-12); natura practică a mesajelor (fără abstractizări și generalizări); roadele vizibile în viețile celor care urmează mesajele profetului și primirea descoperirilor prin vise și viziuni (Numeri 12:6). Totuși, ar trebui să ținem cont că, dacă un anumit personaj trece testul acestor semne, nu înseamnă neapărat că el este un profet adevărat, la fel cum viziunea divină pe care a primit-o regele Nabucodonosor nu l-a făcut pe acesta să fie profet în adevăratul sens al cuvântului, preluând această slujire cu toate implicațiile ei.

Același Duh a inspirat toate mesajele profetice din canonul Scripturii; noile mesaje nu pot contrazice în niciun fel mesajele date în trecut.

PREȚUL SLUJIRII CA PROFET ADEVĂRAT

În perioada în care am slujit în cadrul editurii spaniole din America de Sud, am primit o serie însemnată de manuscrise care conțineau pretinse mesaje profetice pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Unele dintre ele ne erau trimise doar pentru a li se evalua conținutul. Alții însă au venit cu presupusa trimitere divină de a le publica imediat. Fiindcă am negat această posibilitate, câteva persoane ne-au condamnat la iadul cel veșnic pentru nerespectarea directivelor venite din partea lor.

Ne-am dat seama că majoritatea acestor presupuși profeți aveau un lucru în comun: își doreau aproape cu disperare să fie recunoscuți ca profeți.

Atunci când analizăm experiențele profeților biblici, vedem că lucrurile stau exact invers: mulți dintre ei s-au opus chemării (Ieremia 1:6, Isaia 6:5, Exodul 4:10-15) sau au cerut nenumărate dovezi că ar trebui să accepte acea chemare (Judecători 6). Motivul principal este acela că, de obicei, un profet nu este bine-venit (Ieremia 20:2; 1 Împărați 18). Capul celui mai mare dintre toți profeții a ajuns pe o tavă de argint (Matei 11:11; 14:1-12). Aceste experiențe ne-au învățat să „cercetăm duhurile" (1 Ioan 4:1), mai ales atunci când presupușii profeți insistă să fie recunoscuți ca mesageri ai lui Dumnezeu.

Orice falsificare implică existența unui lucru autentic. De fapt, cu cât este mai sofisticată contrafacerea, cu atât mai mult demonstrează valoarea versiunii autentice pe care vrea să o înlocuiască. Acesta este motivul pentru care Satana încearcă să înlocuiască adevărații profeți: el este conștient de valoarea adevăratelor mesaje divine. Să cercetăm duhurile, dar să nu înăbușim vocea Duhului.*

Sugestii pentru rugăciune

1. **Pentru că vedem în jur atâția oameni care pretind că vorbesc din partea lui Dumnezeu, rugați-L pe El să vă ajute să aveți discernământ în ceea ce privește mesajul lor.**
2. **Rugați-vă pentru îndrumare și cereți înțelepciune de la Duhul Sfânt înainte de a deveni adepții unui om care transmite mesaje biblice.**
3. **Înălțați o rugăciune de fiecare dată când un „adevăr nou" vă ajunge la urechi și studiați-l cu rugăciune, pentru ca Duhul Sfânt să vă arate adevărul. Luați în calcul posibilitatea ca El să nu spună ceea ce credeți dumneavoastră.**

* Textele biblice folosite în acest capitol sunt preluate din Biblia Cornilescu.

CA_10_prelegeri_2019.indd 13 9/25/2019 10:36:20 AM

Marți

Citești Biblia așa cum ar trebui?

Ce a spus Isus cu privire la felul în care trebuie să interpretăm profețiile?

La Domnul Isus găsim un fenomen deosebit de interesant. În persoana Sa, mesajul și profetul se contopesc. El a fost atât descoperirea supremă a Tatălui (Ioan 14:9), cât și un mare profet (Evrei 1:2), așa cum au recunoscut contemporanii Săi (Ioan 6:14; Luca 7:16,17). „«Doamne», i-a zis femeia, «văd că ești proroc»" (Ioan 4:19).

Nu numai că Hristos a fost atât revelația, cât și revelatorul, atât mesajul, cât și mesagerul, dar El a fost și un mare interpret al Scripturilor. Ca profet, El a transmis mesaje direct din cer și, în cadrul școlii profeților, El a fost considerat ca fiind un mare interpret al Torei. Chiar de la o vârstă fragedă i-a lăsat pe învățătorii Legii fără cuvinte, astfel încât „toți cei care-L auzeau rămâneau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui" (Luca 2:47). Autoritatea Sa ca Învățător al Scripturilor a fost recunoscută atât de poporul Israel (Marcu 1:22), cât și de conducătorii religioși ai Ierusalimului, care I s-au adresat cu titlul de Învățător trimis de Dumnezeu (Ioan 3:2).

Deși Hristos nu a venit să schimbe sursa revelației (Legea), ci să o împlinească (Matei 5:17), misiunea Lui era să tâlcuiască înțelesul Scripturilor unui popor care se îndepărtase atât de metoda interpretării corecte, cât și de practicile unei religii adevărate. Făcând aluzie la ceea ce „s-a zis în vechime" (v. 27) sau la ceea ce înțelegeau ei din ceea ce fusese spus în vechime, Isus a contrazis în mod constant metodele interpretării contemporane cu „dar Eu vă spun" (v. 28) – cuvinte care conduceau către interpretarea corectă.

Și, din moment ce Hristos nu era doar un mare învățător și profet, ci și exemplul nostru în toate, ar fi bine să urmăm principiile Sale de interpretare biblică în studiul nostru.

A subliniat El principiile Sale de interpretare biblică în predicile și învățăturile Lui? Scena petrecută cu puțin timp înainte de înălțarea Sa la Tatăl ceresc ne poate ajuta să extragem o serie de principii de interpretare corectă. Haideți să ne alăturăm lui Isus pe această cale care ne ajută să descoperim adevărata însemnătate a profețiilor. Să mergem împreună cu El la Emaus și să-L lăsăm să ne descopere niște principii ale interpretării biblice care ne vor lumina mințile și vor păstra inimile noastre arzând.

HERMENEUTICA LUI ISUS

În Luca 24, adresându-se celor doi ucenici descurajați care se întorceau la Emaus, Isus le-a prezentat, practic și schematic, câteva principii de interpretare biblică pe care El le oferise deja ucenicilor și urmașilor Săi în timpul slujirii Lui pe pământ.

Raportul biblic ne informează că cei doi ucenici mergeau întristați de moartea recentă a lui Isus, pentru că, odată cu moartea Sa, toate așteptările lor cu privire la slujirea Sa mesianică dispăruseră. Atunci Isus li s-a alăturat, deși ei nu L-au recunoscut. După ce a aflat de la ei motivul descurajării, El le-a răspuns: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?" (Luca 24:25-27).

Din răspunsul Său putem extrage câteva principii de interpretare a profeției:

1. Principiul canonic. Hristos nu a interpretat adevărul misiunii sale mesi-

CA_10_prelegeri_2019.indd 14 9/25/2019 10:36:22 AM

Hristos Însuși a stabilit supremația Bibliei asupra tradiției (Matei 15:3-6), iar alți scriitori au subliniat faptul că Scripturile au preeminență asupra filosofiei umane.

anice în lumina realității înconjurătoare din primul secol, nici prin prisma tradiției evreiești sau a filosofiei grecești, care erau culturile predominante la vremea respectivă. Dimpotrivă, El le-a tâlcuit din Scriptură „ce era cu privire le El" (v. 27). Cu alte cuvinte, El a folosit Scripturile pentru a interpreta informațiile biblice – rolul Său ca Mesia. Prin urmare, informațiile necesare pentru interpretarea Bibliei se găsesc în canonul Scripturii. Scripturile sunt propriul interpret.

Hristos Însuși a stabilit supremația Bibliei asupra tradiției (Matei 15:3-6), iar alți scriitori au subliniat faptul că Scripturile au preeminență asupra filosofiei umane (Coloseni 2:8), a rațiunii umane (Proverbele 14:12) și a cunoștințelor omenești (pe nedrept numite astfel), printre care se numără și știința (1 Timotei 6:20).

Procedura științifică de bază presupune că presupozițiile noastre hermeneutice rezultă din ceea ce intenționăm să înțelegem. Implicarea filosofiei în stabilirea presupozițiilor hermeneutice teologice presupune înlăturarea principiului canonic. În loc să urmăm presupozițiile filosofice, ar trebui ca principiile noastre de interpretare să derive din Biblie pentru a interpreta învățăturile biblice.

2. Principiul unității Scripturii. În primul articol al acestei serii de prezentări am învățat că, deși Biblia a fost scrisă de mai mulți scriitori de-a lungul multor secole, toată Scriptura este inspirată de același Duh și este în totalitate Cuvântul lui Dumnezeu. În acest sens există unitate și armonie perfectă între cărțile sale (Matei 5:17,2; Timotei 3:16).

Hristos subliniază acest principiu în discuția Sa cu cei doi ucenici, pe drumul lor spre Emaus, când „a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El" (Luca 24:27). Făcând referire la Moise (Pentateuhul) și la „toți profeții", Isus a folosit în explicația Sa întreaga Biblie cunoscută atunci, Biblia evreiască, subliniind acest principiu al unității Scripturilor.

3. Principiul hristologic. Unul dintre motivele pentru care Isus a folosit întreaga Biblie evreiască, pentru a indica faptul că ea vorbește despre Sine, a fost acela că toate Scripturile „mărturisesc" despre El (Ioan 5:39). Noul Testament confirmă această idee prin descrierea lui Hristos ca fiind împlinirea „făgăduințelor date părinților" (Romani 15:8), deoarece „toți prorocii mărturisesc despre El" (Faptele 10:43), iar „făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da" (2 Corinteni 1:20).

4. Principiul scopului de a mântui. Scripturile nu au fost scrise doar pentru a satisface curiozitatea intelectuală, așa că nu ar trebui să le studiem doar pentru a câștiga o dispută sau pentru a arăta că noi avem doctrina corectă. Subliniind faptul că El era împlinirea tuturor promisiunilor Scripturilor, Hristos S-a prezentat pe Sine Însuși ca fiind Mielul lui Dumnezeu, care poate să salveze omul. Descoperirea planului Său de mântuire este scopul principal al Scripturii și este ideea interpretativă fundamentală atunci când studiem Biblia.

Folosind principiile corecte de interpretare a profeților, Isus a vrut ca cei doi oameni pe drumul spre Emaus să învingă descurajarea lor spirituală și să se bucure de vestea bună a unui Hristos înviat, care a biruit moartea și a adus viața veșnică. El Și-a atins scopul, deoarece, după studiul Bibliei, ei au recunoscut: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?" (Luca 24:32).

Urmând aceste principii stabilite de Hristos, nu numai că vom înțelege adevărurile biblice, ci Îi și permitem să ne învioreze inimile cu mântuirea pe care Scripturile ne spun că El a venit să ne-o aducă.

Sugestii pentru rugăciune:

1. **Dacă începeți studiul Bibliei urmând principiile pe care Isus ni le-a prezentat, rugați-vă ca Duhul Sfânt să vă ajute să faceți conexiunile corecte între pasajele biblice, pentru o înțelegere după placul lui Dumnezeu.**
2. **Rugați-vă pentru o înțelegere mai profundă a mântuirii, astfel încât sensul ei să înflorească în relația voastră cu Isus.**
3. **Cereți Duhului Sfânt să vă ofere o experiență practică a valorii Bibliei în viața dumneavoastră, pe care să o puteți împărtăși cu alții.**

DE MEDITAT

„Biblia cuprinde toate principiile pe care oamenii au nevoie să le înțeleagă pentru a fi pregătiți fie pentru această viață, fie pentru cea viitoare. Și aceste principii pot fi înțelese de către toți. Niciun om care are spiritul de a-i aprecia învățăturile nu poate citi un singur pasaj din Biblie fără a câștiga din acesta vreun gând folositor.
Dar cea mai valoroasă învățătură a Bibliei nu trebuie câștigată prin studiu ocazional sau întrerupt. Marele său sistem al adevărului nu este prezentat în așa fel încât să poată fi înțeles de cititorul grăbit sau neatent.
Multe din comorile sale stau îngropate la o adâncime mare față de suprafață și nu pot fi obținute decât prin cercetare sârguincioasă și efort neîncetat. Adevărurile care compun marele întreg trebuie căutate și adunate, «puțin aici, puțin acolo» (Isaia 28:10)." (*Educație*, p. 123)

CA_10_prelegeri_2019.indd 15 9/25/2019 10:36:22 AM

Redescoperirea legii și a mărturiei

Cum trăim noi în lumina profeției?

CA_10_prelegeri_2019.indd 16 9/25/2019 10:36:24 AM

Poporul lui Dumnezeu rareori avea o relație bună cu profeții. De fapt, cei chemați la lucrarea profetică au fost adesea reticenți în a accepta chemarea, având în vedere faptul că oamenii respingeau, de obicei, atât mesajul, cât și mesagerul. Astfel, vestirea cuvântului profetic al lui Dumnezeu a fost întotdeauna o misiune costisitoare pentru profeți. Isus a subliniat că cei care îi rămân credincioși, creștinii, vor fi persecutați „în același fel în care au prigonit pe prorocii care au fost înainte" (Matei 5:12). Ștefan a întrebat Sinedriul evreu: „Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri?" (Faptele 7:52).

Aceasta era primirea de care aveau parte prorocii, o primire destul de neplăcută. Cu toate acestea, atitudinea ostilă față de profețiile pe care le aduceau nu era singura respingere de care se loveau profeții din partea poporului lui Dumnezeu. Opoziția violentă în timpul vieții profetului se transforma într-o indiferență crescândă care ducea, în cele din urmă, la uitarea și ignorarea mesajului profetic de urmările căruia adesea nu reușeau să scape. De cele mai multe ori, ignorarea profețiilor conducea poporul către ruină și apostazie.

O REÎNVIORARE AUTENTICĂ

În perioadele cele mai întunecate de apostazie, Dumnezeu nu permitea uitarea cuvântului Său și aducea o reînviorare. Astfel, în timpul restaurării Templului lui Dumnezeu din vremea lui Iosia, Hilchia i-a spus cronicarului Șafan: „Am găsit cartea Legii în Casa Domnului" (2 Cronici 34:15). Vestea că mesajul profetic al lui Dumnezeu se afla undeva, prăfuit, abandonat într-un colț al Templului, suna ca un basm științifico-fantastic.

Când a auzit ceea ce spunea acel sul care conținea profația, Iosia a recunoscut: „Căci mare mânie s-a vărsat peste noi din partea Domnului, pentru că părinții noștri n-au ținut cuvântul Domnului și n-au împlinit tot ce este scris în cartea aceasta" (v. 21). Restul este istorie. Iosia a chemat pe toți oamenii să asculte Cuvântul; împăratul și poporul și-au reînnoit legământul cu Dumnezeu, apoi au sărbătorit probabil cel mai memorabil Paște, deoarece „nicio Sărbătoare a Paștelor nu mai fusese prăznuită ca aceasta în Israel din zilele prorocului Samuel. Și niciunul din împărații lui Israel nu mai prăznuise Paște ca cele pe care le-au prăznuit Iosia, preoții și leviții, tot Iuda și Israelul care se aflau acolo, și locuitorii Ierusalimului" (2 Cronici 35:18).

Ceva asemănător s-a întâmplat și în timpul lui Neemia, când Ezra a citit Legea în fața poporului. În aceeași zi a anului (prima zi a celei de-a șaptea luni – poate dorind să repete experiența lui Iosia), „și preotul Ezra a adus Legea înaintea adunării… Ezra a citit în carte de dimineață până la amiază. …Tot poporul a fost cu luare-aminte la citirea cărții Legii" (Neemia 8:2,3). Trei săptămâni mai târziu, reînviorarea a continuat: „Copiii lui Israel s-au adunat, îmbrăcați în saci și presărați cu țărână, pentru ținerea unui post… au citit în cartea Legii Domnului Dumnezeului lor a patra parte din zi și altă a patra parte din zi și-au mărturisit păcatele și s-au închinat înaintea Domnului, Dumnezeului lor" (Neemia 9:1-3).

Această reînviorare a fost urmată și de o reformă: „S-au unit cu frații lor mai cu vază dintre ei. Au făgăduit cu jurământ și au jurat să umble în Legea lui Dumnezeu, dată prin Moise, robul lui Dumnezeu, să păzească și să împlinească toate poruncile Domnului, Stăpânului nostru, orânduirile și legile Lui" (Neemia 10:29).

Astfel de lucruri se întâmplă atunci când împărtășim cuvântul profetic și punem voința lui Dumnezeu în practică în viețile noastre. Ei au promis să nu se amestece cu popoarele păgâne, să păstreze Sabatul conform poruncii, să-i ajute pe alții, să susțină Templul și slujbele lui și să aducă zeciuielile și darurile lor (v. 30-39).

Acestea sunt urmările atunci când alegem să ștergem de praf Cuvântul lui Dumnezeu și să începem să îl practicăm.

CA_10_prelegeri_2019.indd 17 9/25/2019 10:36:25 AM

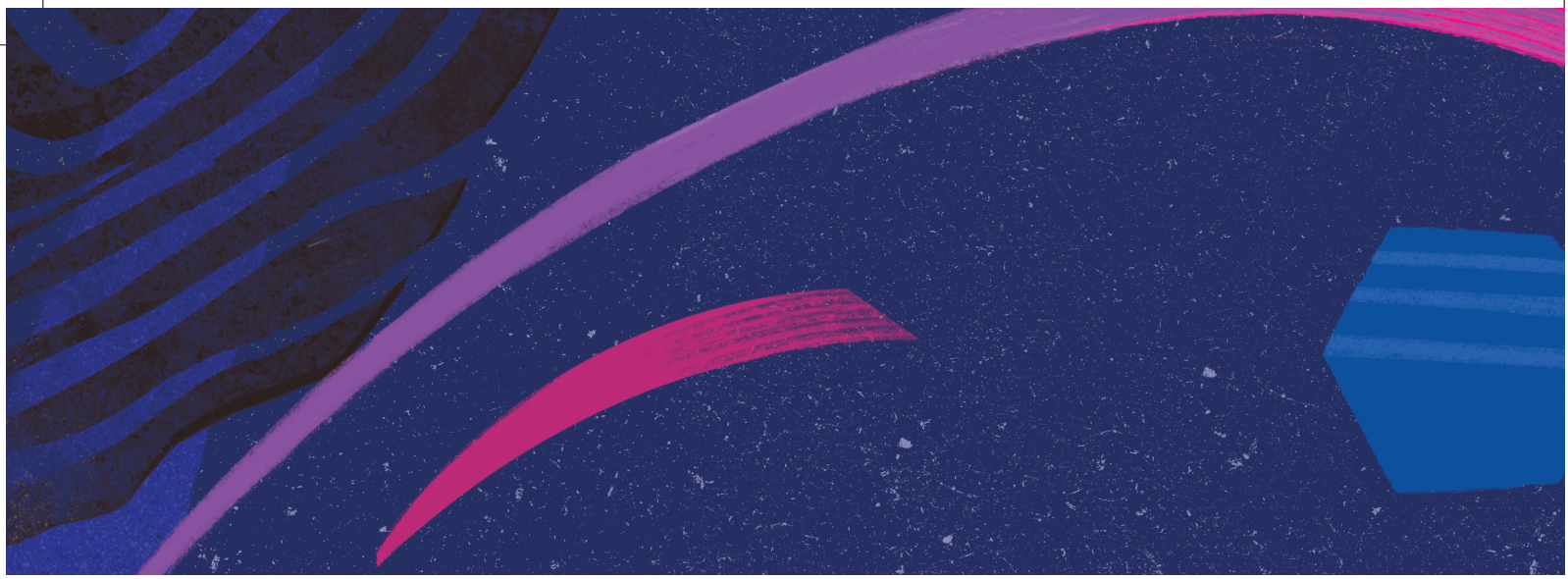

REDESCOPERIREA PROFEȚILOR

Conform sondajului din rândul membrilor bisericii mondiale din 2018, 48% dintre adventiștii de ziua a șaptea din întreaga lume studiază Biblia zilnic.[1] Deși această statistică ne poate face să alegem să privim partea plină a paharului, este clar că, la nivel de biserică, există loc de mai bine în ceea ce privește obiceiurile noastre de citire a Bibliei. În mijlocul întunericului acestei lumi, Biblia poate aduce lumină și speranță în viețile noastre, ne poate ajuta să-i conducem pe alții la Isus și ne arată calea spre cer: „Şi avem cuvântul prorociei făcut şi mai tare, la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre" (2 Petru 1:19).

Tendința noastră naturală este aceea de a ne baza pe inteligența, puterea sau înțelepciunea noastră, uitând că inima noastră este înșelătoare (Ieremia 17:9). Totuși, singura noastră nădejde constă în a ne baza pe cuvintele profeției: „Încredeți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti" (2 Cronici 20:20).

Da, Scriptura ne poate înviora sufletele, ne poate face înțelepți, ne poate aduce bucurie în inimă și ne inspiră atitudinea corectă față de viață.

„Legea Domnului este desăvârșită și înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată și dă înțelepciune celui neștiutor. Orânduirile Domnului sunt fără prihană și veselesc inima; poruncile Domnului sunt curate și luminează ochii" (Psalmii 19:7,8).

CELE TREI PRINCIPII SHEMA

Puțini sunt cei care au fost scutiți de un trecut familial problematic. Faptul că cineva a ales să părăsească sfatul divin poate fi doar o urmare a relațiilor interpersonale deficitare. Acest lucru generează durere și suferință, chiar dacă dragostea lui Dumnezeu este o mângâiere care aduce vindecare și iertare în viețile noastre. Totuși, nimeni nu ar trebui să perpetueze aspectele negative moștenite din familie. Caracterul nostru poate fi transformat și, pe parcursul vieții noastre, vom schimba tendința unei întregi linii genealogice dacă vom decide să ne despărțim de acele moșteniri negative pentru a trăi prin credință, în lumina cuvintelor profeției.

A trăi prin credință presupune a face voia lui Dumnezeu fără să ne îndoim nicio clipă de sfaturile Sale, chiar dacă nu înțelegem care a fost scopul Său în trecut și chiar dacă nu putem vedea clar drumul care ne stă în față. Cum putem face lucrul acesta? „Pentru a trăi în lumină trebuie să vii acolo unde strălucește lumina."[2] Cheia constă în a ne lăsa „răscumpărați de această lumină, să trăim în concordanță cu ea și să o ducem și celor care trăiesc în întuneric."[3]

Atunci când noi am decis să ne întemeiem familia, am căutat să aplicăm principiile Shema în viețile noastre („Shema Israel" sunt cuvintele pe care Dumnezeu le rostea atunci când vorbea poporului Israel și înseamnă „ascultă, Israele", n.t.):

„Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Şi poruncile acestea, pe care ţi le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipăreşti în mintea copiilor tăi şi să vorbeşti de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când te vei culca şi când te vei scula. Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini şi să-ţi fie ca nişte fruntarii între ochi. Să le scrii pe uşorii casei tale şi pe porţile tale" (Deuteronomul 6:4-9).

DE MEDITAT

„Biblia nu va fi niciodată înlocuită de manifestări supranaturale. Adevărul trebuie studiat și căutat ca o comoară ascunsă. Nu vor fi acordate iluminări extraordinare, în mod izolat de Cuvântul lui Dumnezeu și nici în locul acestuia. Rămâneți lângă Cuvânt, primiți în minte Cuvântul dăinuitor, care-l face pe om înțelept în ceea ce privește mântuirea.
În curând, vom vedea în mod clar ultima mare amăgire. Antihristul își va îndeplini lucrările sale uimitoare sub privirile noastre. Contrafacerea va semăna atât de mult cu ceea ce este adevărat, încât, fără ajutorul Sfintelor Scripturi, va fi imposibil să se facă deosebirea. Fiecare declarație și fiecare miracol trebuie să fie verificate prin mărturia lor." (*Evenimentele ultimelor zile*, p. 170)

CA_10_prelegeri_2019.indd 18 9/25/2019 10:36:27 AM

În mijlocul întunericului acestei lumi, Biblia poate aduce lumină și speranță în viețile noastre, ne poate ajuta să-i conducem pe alții la Isus și ne arată calea spre cer.

Acest pasaj prezintă trei principii care ne ajută să trăim în lumina Cuvântului lui Dumnezeu:

PRIORITĂȚI

Dumnezeu ar trebui să fie pe primul loc în inimile noastre (v. 5).

TIMP PENTRU STUDIUL CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

Ar trebui să citim și să vorbim despre acesta de dimineața până seara (v. 6, 7).

INFLUENȚE

Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie mereu la îndemână și să fie principala influență asupra minții noastre și asupra sufletului nostru (v. 8, 9).

Astfel, dacă vom dedica suficient timp influențelor drepte ale Cuvântului lui Dumnezeu, ne vom stabili în mod corect prioritățile și Dumnezeu va domni în viața și în casele noastre.

O CĂLĂUZĂ SIGURĂ PENTRU ZILELE NOASTRE

Ca adventiști de ziua a șaptea, avem un privilegiu dublu: avem nu numai Biblia – care este standardul nostru de credință și de trăire –, ci și manifestarea modernă a darului profetic prin scrierile lui Ellen White. De ce este un privilegiu? Deoarece la aproape 2 000 de ani după terminarea Bibliei avem îndrumări divine în ceea ce privește modul de aplicare al Scripturii în contextul și misiunea noastră modernă din timpul sfârșitului.

Ca familie, am beneficiat de citirea și aplicarea scrierilor lui Ellen White în viața noastră. *Solii către tineret* și *Scrisori către tinerii îndrăgostiți* sunt două cărți care ne-au încurajat să ne rugăm pentru o căsnicie bazată pe teama de Dumnezeu. Cărțile *Îndrumarea copilului*, *Educație* și *Căminul advent* continuă să fie un îndrumar înțelept printre numeroasele teorii actuale despre creșterea copiilor, care se găsesc peste tot în jur. În plus, faptul că avem un stil de viață sănătos se datorează sfaturilor sale vechi de un secol în ceea ce privește alimentația și sănătatea.

Când am aprofundat studiul cărților *Calea către Hristos* și *Hristos, Lumina lumii* am avut parte de una dintre cele mai frumoase experiențe devoționale din călătoria noastră spirituală, iar cartea *Minte, caracter, personalitate* ne-a determinat să ridicăm standardele în ceea ce privește autocontrolul și păstrarea unei gândiri sănătoase, după placul lui Dumnezeu.

Aplicațiile omiletice și interpretările biblice ale lui Ellen White au modelat și au fundamentat predicile noastre, în timp ce abordarea sa teologică originală continuă să ne surprindă prin profunzimea sa, având în vedere faptul că ea a contribuit la menținerea unității bisericii noastre de-a lungul anilor.

PROVOCĂRI PENTRU VIITOR

În timp ce noi ne luptăm să urmăm îndrumările profetice sigure ale Bibliei și ale scrierilor lui Ellen White, o nouă generație care se ridică trebuie să fie cucerită. Noua generație citește foarte puțin, lucru la care se adăugă și concurența acerbă a smartphone-urilor și a altor ecrane, iar acest factor face ca provocarea să fie și mai mare.

Cu toate acestea, la pragul veșniciei, într-o lume care plutește în derivă sub influența a tot felul de curente și idei doctrinare, noi avem o ancoră sigură în cuvântul profeției, precum și coordonatele precise pentru a ajunge la un port sigur. Lăsați lumina lui să strălucească atât pe cărarea noastră, cât și pe a altora, până când va apărea Luceafărul de dimineață.

Sugestii pentru rugăciune:

1. **Rugați-vă Domnului în legătură cu atitudinea voastră referitoare la Cuvântul Său și la dorința de a-L asculta.**
2. **Lăudați pe Dumnezeu, în stilul psalmilor lui David, pentru lumina pe care El o aduce pe calea noastră cu îndrumările și poruncile Lui.**
3. **Cereți-I lui Dumnezeu, în rugăciune, să aducă lumina Sa asupra lumii, cu toate frământările ei, în mod special prin cuvântul profetic al Bibliei și prin scrierile lui Ellen White.**

[1] Vezi *Reaching the World: How Did We Do?*, un raport parțial al Global Church Member Survey 2018, www.adventistresearch.org/sites/default/files/files/AC2018%20-%20Global%20Church%20Member%20Survey%20Data%20Report.pdf.
[2] Ellen G. White, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 106.
[3] *Ibidem*., vol. 2, p. 123.

CA_10_prelegeri_2019.indd 19 9/25/2019 10:36:28 AM

Profeți falși și profeți adevărați, vechi și noi

A fost darul profeției valabil doar în trecut?

După un serviciu divin, o tânără a pus această întrebare directă: „De ce nu îmi vorbește Dumnezeu?”

Primul răspuns, și unul foarte la îndemână, ar fi acela că Dumnezeu vorbește fiecăruia dintre noi prin Biblie. Dar această adolescentă voia să știe de ce Dumnezeu nu vorbea cu ea.

Mulți credincioși se întreabă de ce Dumnezeu nu le vorbește astăzi în mod direct. Deși este adevărat că El ne-a vorbit în trecut prin profeți și, în special, prin Fiul Său (Evrei 1:1), putem să ne întrebăm pe bună dreptate de ce nu ne mai vorbește El și astăzi? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să analizăm dacă darul profeției a încetat odată cu terminarea Bibliei, dacă Dumnezeu a mai ridicat profeți de atunci sau dacă o va face în viitor.

UN DAR CARE A FOST OPRIT?

Există două păreri opuse în ceea ce privește valabilitatea darului profetic. Cesaționiștii cred că darurile spirituale, cum ar fi vorbirea în limbi, profeția și vindecările, au încetat imediat după epoca apostolilor. Conform acestui punct de vedere, acestea erau daruri supranaturale menite să fie un semn în contextul apariției bisericii creștine și a răspândirii inițiale a Evangheliei. Viziunea opusă este cea conform căreia Duhul Sfânt poate oferi oricând daruri spirituale oamenilor care nu fac parte din grupul celor doisprezece ucenici.

Cesaționismul neagă posibilitatea unei renașteri a darurilor, apelând la principiul *Sola Scriptura*, insistând asupra a trei principii: (1) încheierea canonului biblic; (2) autoritatea infailibilă și suficientă a Bibliei; și (3) capacitatea perfectă a Scripturii de a îndruma biserica. Cu alte cuvinte, ei cred că mărturia dată în canonul închis al Bibliei este suficientă pentru a ghida biserica până la sfârșitul timpului.

Profeții nu trebuiau doar să-i învețe pe alții din Cuvântul lui Dumnezeu și să comunice care era voința Sa, ci erau adesea trimiși în situații de criză. În vremurile grele cauzate fie de factori externi, fie de condițiile interne ale apostaziei, profeții au oferit îndrumare în mijlocul conflictelor și confuziei create de acele situații speciale sau, pur și simplu, au adus un mesaj special la un moment dat în planul de mântuire.

Unii dintre acești profeți nu au făcut parte din canon (de exemplu Nathan, Ahia și Ieedo – vezi 2 Cronici 9:2). Ceea ce au spus sau au scris profeții necanonici a avut autoritate pentru poporul din vremea lor (2 Samuel 12:7-15), deoarece autoritatea unei scrieri profetice este întemeiată pe sursa inspirației. Darul profetic al profeților necanonici nu a fost dat să înlocuiască mărturia profeților canonici, ci mai degrabă să satisfacă o nevoie specifică a poporului lui Dumnezeu. Trebuie totuși remarcat faptul că ceea ce spuneau profeții canonici era în armonie cu revelația lui Dumnezeu oferită profeților canonici.

De la Ioan, canonul biblic a fost închis, iar alte cărți inspirate nu pot fi adăugate. Întrebarea pe care o ridicăm astăzi este: au existat și alți profeți trimiși

CA_10_prelegeri_2019.indd 20 9/25/2019 10:36:30 AM

Isus ne-a avertizat cu privire la profețiile false, pentru că ele vor apărea și vor fi în contrast cu darul autentic al zilelor din urmă.

de Dumnezeu după închiderea canonului biblic? Și este posibil să mai apară, în prezent sau în viitor, vreun alt profet?

UN DAR PLĂCUT

Noul Testament acordă un loc important darului profeției printre darurile Duhului Sfânt. Într-adevăr, într-o ocazie, apostolul Pavel îl pune pe primul loc printre slujbele cele mai utile pentru biserică și, în două ocazii, îl plasează pe locul al doilea în această ierarhie (vezi Romani 12:6; 1 Corinteni 12:28; Efeseni 4:11). Mai mult, el îi încurajează pe credincioși să aibă o dorință aprinsă pentru acest dar (1 Corinteni 14:1,39), chiar dacă Duhul Sfânt dă mereu darurile Sale după cum voiește El.

Astfel, Pavel arată de două ori faptul că Dumnezeu a desemnat profeți în cadrul bisericii (1 Corinteni 12:28; Efeseni 4:11). Mai mult, el afirmă că biserica Noului Testament a fost construită pe temelia apostolilor și a profeților (Efeseni 2:20). Aceștia sunt profeții Noului Testament deoarece, așa cum spune Pavel în Efeseni 3:4,5, Duhul a dezvăluit apostolilor și profeților taina lui Hristos, care nu fusese făcută cunoscută generațiilor anterioare. Concluzionăm că această manifestare a darului profeției nu se limita doar la canon.

UN DAR PENTRU VREMURILE DIN URMĂ

Isus a spus că pe acest pământ vor apărea proroci mincinoși care vor spune că prorocesc în numele Lui (Matei 7:15-23). Acești proroci mincinoși vor fi activi în timpul sfârșitului, făcând semne și minuni și încercând să înșele chiar și pe cei aleși (Matei 24:24). Isus ne-a avertizat cu privire la profețiile false, pentru că ele vor apărea și vor fi în contrast cu darul autentic al zilelor din urmă.

Vorbind în special despre timpul sfârșitului, Ioel profetizează despre revărsarea abundentă a Duhului lui Dumnezeu asupra poporului Său. Această revărsare se va manifesta în rândul tinerilor, care vor primi viziuni, în rândul persoanelor în vârstă, care vor visa visuri, și în rândul fiilor și fiicelor, care vor profeți (Ioel 2:28,29). De unde știm că Ioel se referă, în mod explicit, la sfârșitul timpului? Știm lucrul acesta deoarece această profeție stabilește intervalul de timp în care va avea loc manifestarea darului profeției. El menționează fenomene cosmice, cum ar fi întunecarea soarelui și transformarea lunii în sânge. De asemenea, el vorbește despre dezastre de pe pământ, care sunt descrise în mod critic drept „sânge, foc și stâlpi de fum". Toate acestea trebuie să se întâmple înainte să vină „ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată" (v. 30, 31).

Apostolul Petru a aplicat profeția lui Ioel la experiența Cincizecimii (Faptele 2:16-21), care leagă darul profeției de darul limbilor. De ce? Profeția lui Ioel despre darul profetic ce va fi trimis este menționată în contextul ploii timpurii și al ploii târzii (Ioel 2:23-32). Ploile de toamnă, care făceau ca sămânța să germineze și să facă rădăcini, erau numite ploi timpurii. Ploile de primăvară, care maturizau plantele și le pregăteau pentru recoltă, erau numite ploi târzii. Vechiul Testament folosește acest fenomen al ciclului agricol palestinian ca simbol al darului spiritual pe care Dumnezeu îl dăruiește poporului Său prin Duhul Sfânt (Osea 6:3).

Petru și ceilalți apostoli au experimentat ploaia timpurie. Ploaia târzie va veni cu aceeași putere a Duhului, iar darul profeției se va manifesta în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Astăzi, în timp ce noi, rămășița pe care Domnul o cheamă (Ioel 2:32), așteptăm apropiata revenire a lui Isus, suntem invitați să experimentăm ploaia târzie în plan spiritual. Această revărsare a Duhului Sfânt va fi mai abundentă decât cea anterioară. Manifestarea ei va fi următoarea: „Fiii și fiicele… vor proroci, bătrânii… vor visa visuri și tinerii… vor avea vedenii" (v. 28).

Sugestii pentru rugăciune:

1. **Rugați-vă mai ales pentru înțelegerea profețiilor din Noul Testament, care fac referire la timpul pe care îl trăim azi.**
2. **Cereți-i lui Dumnezeu să ne așeze atât de clar adevărurile în minte, încât să nu fim niciodată înșelați de o contrafacere, oricât de inteligentă ar fi aceasta.**
3. **Spuneți-i lui Dumnezeu că decizia voastră este aceea de a avea încredere în El ca să vă călăuzească în toate lucrurile și să vă apere de pericolele prorocilor mincinoși.**

DE MEDITAT

„Noi suntem prea lipsiți de credință. Ah, cum aș dori să-i pot conduce pe cei din poporul nostru să aibă credință în Dumnezeu! Ei nu trebuie să simtă că, pentru a exercita credința, este necesar să plutească într-o stare de extaz. Tot ce trebuie să facă este să creadă Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum au încredere în cuvântul unei alte persoane. El a rostit cuvântul acesta și îl va aduce la îndeplinire. Bazați-vă liniștiți pe făgăduința Sa, pentru că El intenționează să împlinească tot ce a declarat. Spuneți: El mi-a adresat Cuvântul Său și va împlini fiecare făgăduință pe care a făcut-o. Nu vă neliniștiți! Fiți încrezători! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Acționați cu asigurarea că Tatăl vostru cel ceresc este demn de crezare." (…) (*Solii alese*, vol. 1, p. 84)

CA_10_prelegeri_2019.indd 21 9/25/2019 10:36:31 AM

Vineri

Un popor cu o „lumină mai mare” și „o lumină mai mică”

De ce a trimis Dumnezeu un profet pentru biserica rămășiței?

Interacționez adesea cu slujitori din diferite denominațiuni în timpul întâlnirilor Societății Biblice din Argentina. Cu o ocazie, unul dintre ei a manifestat interes pentru starea actuală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Era familiarizat cu instituțiile noastre educaționale și de sănătate și și-a exprimat admirația față de modul în care biserica noastră crește în America de Sud. Aproape de sfârșitul conversației noastre, el a adăugat: „Singurul lucru de care îmi pare rău este că o aveți pe Ellen White ca profet.” Într-adevăr, aceasta este o problemă pe care prietenii noștri evanghelici o ridică adesea și cu privire la care sunt foarte rezervați.

Care este, mai exact, moștenirea pe care Ellen White a lăsat-o pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea? Și care este relevanța actuală a scrierilor ei pentru biserica noastră? Vom încerca să răspundem aici într-un mod care poate servi ca punct de plecare pentru a reflecta asupra acestor probleme la nivel de biserică.

MOȘTENIREA PE CARE EA NE-A LĂSAT-O

A nega moștenirea pe care Ellen White a lăsat-o adventiștilor de ziua a șaptea ar fi ca și cum am pune la îndoială importanța lui Luther pentru luterani sau a lui John și Charles Wesley pentru metodiști. Într-adevăr, importanța ei nu constă doar în faptul că ea a fost cofondatoarea mișcării care a devenit Biserica Adventistă.[1] Scrierile ei au pus bazele filosofice și teologice ale instituțiilor educative în domeniul sănătății, de care au fost uimiți chiar și pastorii altor biserici. Fără viziunile, sfaturile și sacrificiul personal al lui Ellen White (pe lângă eforturile lui James White și Joseph Bates) „nu ar exista astăzi Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.”[2] Este paradoxal că pastorul pe care l-am întâlnit lăuda instituțiile și critica persoana care le-a pus bazele!

Ellen White nu a fost doar un vizionar hotărât. Ea s-a considerat, de asemenea, ca fiind „mesager al lui Dumnezeu”[3], iar acest lucru presupune faptul că misiunea și chemarea ei au jucat un rol-cheie în apariția și dezvoltarea bisericii. Această declarație nu a fost însă acceptată cu ușurință. Pentru acceptarea ei ca profet, contemporanii și fiecare nouă generație de credincioși adventiști au evaluat scri-

CA_10_prelegeri_2019.indd 22 9/25/2019 10:36:32 AM

erile și slujirea ei prin aplicarea testelor indicate în Biblie.[4] Acest aspect reprezintă o doctrină importantă în rândul credințelor fundamentale ale Bisericii Adventiste.[5]

Scrierile și învățăturile lui Ellen White cuprind o serie de probleme pe care le întâmpinăm în mod curent, lucru care poate fi o dovadă a relevanței lor.[6] De exemplu: sfaturile ei cu privire la sănătatea fizică, mentală și spirituală – element care face parte dintre cele trei domenii ale slujirii lui Isus: vindecare, învățare și predicare – a făcut ca membrii mișcării adventiste să fie unii dintre cei mai longevivi și mai sănătoși oameni de pe planetă.[7]

CEA MAI ÎNSEMNATĂ CONTRIBUȚIE

Traducerea lucrărilor lui Ellen White din limba engleză în alte limbi presupune o atenție sporită asupra detaliilor. Cuvintele ei sunt atât de interconectate cu nenumărate parafrazări și pasaje biblice pe care se baza atunci când scria, încât este esențial să se diferențieze formularea ei de textul biblic, astfel încât numai cuvintele ei să fie traduse, iar textele biblice să fie preluate din versiunea standard a fiecărei limbi. Acest fapt evidențiază importanța pe care Ellen White o oferă Bibliei, ca bază a soliilor sale.

Ea știa că solia ei consta în a face mesajul biblic practic pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului. Mai presus de toate, ea spune clar că mărturiile ei sunt „o lumină mai mică", destinată să conducă oamenii spre o „lumină mai mare", a Scripturilor.[8] Ea a recunoscut faptul că mesajele ei erau supuse autorității canonice a Scripturilor, așa că îi invita pe ascultătorii și pe cititorii săi să studieze Biblia și să pună în practică mesajul ei.[9] Atunci când a vorbit în fața adunării în timpul ultimei sale prezentări din cadrul întâlnirii Conferinței Generale din 1909, ea a ridicat în mână Biblia în fața delegaților și a spus: „Fraților și surorilor, vă recomand această carte."[10]

Cea mai bună cale prin care noi, adventiștii de ziua a șaptea din secolul XXI, putem onora moștenirea lui Ellen White este să continuăm să fim cunoscuți sub numele de „poporul cărții", un popor care Îl iubește pe Isus și înalță Biblia ca pe un standard de credință și trăire practică .

Ellen White știa că solia ei consta în a face mesajul biblic practic pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului.

Sugestii pentru rugăciune

1. **Rugați-vă lui Dumnezeu să înțelegeți misiunea ultimului profet al Său, Ellen White, și cum dorește Duhul Sfânt să vă influențeze viața prin cuvintele ei.**
2. **Cereți-I Domnului să vă ajute să vă dedicați din nou studiului zilnic al Cuvântul Său și aplicării practice în viața cotidiană.**
3. **Lăudați-L pe Dumnezeu pentru mărturia extinsă pe care El a oferit-o spre întărirea noastră spirituală pentru a face față provocărilor timpului sfârșitului.**

[1] Ellen White a fondat (împreună cu Joseph Bates și James White) o denominațiune, în anul 1863, cu aproximativ 3 500 de membri, care a devenit astăzi o biserică globală cu aproximativ 21 de milioane de membri botezați.

[2] George R. Knight, *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996), p. 59.

[3] Ea a declarat: „Timp de jumătate de secol am fost mesagerul Domnului și, atâta timp cât voi mai fi în viață, voi continua să transmit mesajele pe care Dumnezeu mi le dă pentru poporul Său" (*Selected Messages* [Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1980], book 3, p. 71).

[4] „Acceptarea manifestării moderne a darului profetic din partea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea [prin lucrarea lui Ellen White] se bazează pe Biblie și pe învățăturile ei… Darul lui Ellen White, pe care ei (adventiștii de ziua a șaptea) l-au crezut, făcea parte din adevărata manifestare a darurilor biblice ale Duhului" (Theodore N. Levterov, *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma* [Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2016], pp. 88, 89).

[5] „Scripturile mărturisesc că unul dintre darurile Duhului Sfânt este profeția. Acest dar este un semn distinctiv al bisericii rămășiței și credem că el a fost manifestat în lucrarea lui Ellen G. White. Scrierile ei vorbesc cu autoritate profetică și oferă mângâiere, îndrumare, instruire și îndreptarea bisericii. De asemenea, clarifică faptul că Biblia este standardul prin care toate învățăturile și experiențele trebuie testate (Numeri 12:6; 2 Cronici 20:20; Ioan 2:28,29; Amos 3:7; Faptele 2:14-21; 2 Timotei 3:16,17; Evrei 1:1-3; Apoc. 12:17; 19:10; 22: 8; 9)." (*Adventiștii de ziua a șaptea cred: o expunere biblică a celor 28 de puncte de doctrină*, p. 253).

[6] Scrierile sale cuprind mai mult de 20 de cărți (fără compilații), aproximativ 200 de broșuri, mai mult de 5 000 de articole periodice, 60 000 de scrisori scrise și pagini de manuscrise generale, plus jurnale (1844–1915), însumând aproximativ 100 000 de pagini de materiale în timpul slujirii ei de 70 de ani (1844–1915). Vezi George E. Rice, "Spiritual Gifts," în Handbook of Seventh-day Adventist Theology, ed. Raoul Dederen (Hagerstown, Md: Review and Herald Pub. Assn., 2000), p. 636.

[7] Dan Buettner, "The Secrets of Long Life," *National Geographic*, November 2005; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest* (Washington, D.C.: National Geographic Society, 2008).

[8] Ea a scris: „Domnul a dat o lumină mai mică pentru a-i conduce pe bărbați și femei către o lumină mai mare" (*Selected Messages*, book 3, p. 30).

[9] Ellen White a făcut declarații clare despre relația dintre scrierile ei și Scriptură: „Fratele J a încurcat mințile căutând să înfățișeze lucrurile ca și când lumina pe care a dat-o Dumnezeu prin *Mărturii* [adică scrierile lui Ellen White] ar fi un adaos la Cuvântul lui Dumnezeu. El prezintă însă faptele într-o lumină falsă. Dumnezeu a găsit de bine ca pe calea aceasta să atragă atenția poporului Său la Cuvântul Lui și să îi dea o mai bună înțelegere a acestuia" (*Mărturii pentru biserică*, p. 246).

[10] Citat în W.A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn., 1937), p. 30.

CA_10_prelegeri_2019.indd 23 9/25/2019 10:36:32 AM

Un profet pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului

Ce spune Ellen White despre rolul ei ca mesager al Domnului

ELLEN G. WHITE

CA_10_prelegeri_2019.indd 24 9/25/2019 10:36:34 AM

În noaptea de 30 aprilie 1871, m-am retras să mă odihnesc, fiind foarte deprimată. Timp de trei luni fusesem cuprinsă de o stare de descurajare profundă. Adesea mă rugasem să fiu eliberată de sentimentul de teamă. Implorasem ajutorul și puterea lui Dumnezeu, ca să fiu în stare să mă înalț deasupra descurajărilor serioase care îmi paralizau credința și speranța și mă făceau incapabilă să-mi îndeplinesc lucrarea.

În noaptea aceea, am avut un vis care mi-a inspirat o fericire deosebită. Am visat că participam la o întrunire importantă, unde erau adunați o mulțime de oameni. Mulți erau îngenuncheați înaintea lui Dumnezeu, rugându-se stăruitor, și păreau a fi apăsați de o povară. Ei Îl implorau pe Domnul pentru o lumină specială. Câțiva păreau într-o stare de agonie, simțămintele lor erau intense și strigau cu glas tare și cu lacrimi, cerând ajutor și lumină. În această scenă impresionantă, erau implicați frații noștri cei mai de seamă. Fratele A. era pe genunchi, cu fața spre podea, și părea într-o stare de descurajare profundă. Soția lui stătea în mijlocul unui grup de batjocoritori și se comporta ca și când dorea ca toți să înțeleagă disprețul pe care ea îl avea pentru cei care se umileau în felul acesta.

Am visat că Duhul Domnului a venit asupra mea și m-am ridicat în mijlocul strigătelor și al rugăciunilor, spunând: „Duhul Domnului este peste mine. Mă simt îndemnată să vă spun că trebuie să începeți o lucrare individuală, fiecare pentru el însuși. Voi priviți spre Dumnezeu și așteptați ca El să îndeplinească în locul vostru lucrarea pe care v-a încredințat-o vouă. Dacă vă veți face lucrarea pe care știți că sunteți datori să o faceți, Dumnezeu vă va ajuta când veți avea nevoie. Voi ați lăsat nefăcute tocmai acele lucruri pe care Dumnezeu vi le-a încredințat. Voi L-ați rugat pe El să facă lucrarea voastră. Dacă ați fi urmat lumina pe care v-a dat-o, Dumnezeu ar fi făcut să strălucească asupra voastră o lumină mai mare, dar atâta vreme cât neglijați sfaturile, avertizările și mustrările care v-au fost adresate, cum puteți aștepta ca Dumnezeu să vă dea lumină și binecuvântări mai mari, doar pentru a le neglija și pentru a le disprețui? Dumnezeu nu este ca omul. El nu Se lasă batjocorit."

Am luat Biblia prețioasă și am pus în jurul ei mai multe *Mărturii pentru biserică*, adresate poporului lui Dumnezeu. „Iată", am spus eu, „aici sunt abordate aproape toate situațiile. Păcatele care trebuie evitate sunt arătate. Sfaturile pe care le doresc ei pot fi găsite aici, adresate în contextul unor situații asemănătoare cu ale lor. Dumnezeu a binevoit să vă dea învățătură peste învățătură și poruncă peste poruncă. Dar nu mulți dintre voi știu cu adevărat ce conțin *Mărturiile*. Voi nu sunteți familiarizați cu Scripturile.

Dacă ați fi studiat Cuvântul lui Dumnezeu cu dorința de a atinge standardele Bibliei și desăvârșirea creștină, nu ați fi avut nevoie de *Mărturii*. Tocmai pentru că ați neglijat să vă familiarizați cu Cartea inspirată a lui Dumnezeu, El a încercat să vă vorbească prin intermediul unor mărturii simple și directe, atrăgându-vă atenția la cuvintele inspirației, pe care voi ați neglijat să le respectați, și îndemnându-vă să vă corectați viața în conformitate cu învățăturile ei înalte.

Prin mărturiile adresate, Domnul intenționează să vă avertizeze, să vă mustre, să vă sfătuiască și să vă convingă de importanța adevărului aflat în Cuvântul Său. Mărturiile scrise nu au menirea de a oferi o lumină nouă, ci de a întipări adânc în inima voastră adevărurile inspirației, care sunt deja descoperite. Datoria omului față de Dumnezeu și față de semenii lui a fost exprimată clar în Cuvântul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, doar puțini dintre voi respectă lumina care le-a fost dată. Prin *Mărturii* nu sunt scoase la lumină adevăruri noi, dar Dumnezeu simplifică marile adevăruri deja descoperite și le aduce înaintea poporului Său, pe calea aleasă de El Însuși pentru a trezi interesul și pentru a-i impresiona pe oameni, astfel încât niciunul să nu aibă vreo scuză.

Mândria, iubirea de sine, egoismul, ura, invidia și gelozia au întunecat capacitatea de a înțelege, iar adevărul care ar fi putut să vă facă înțelepți pentru mântuire și-a pierdut puterea de atracție și de control asupra minții. Tocmai principiile esențiale ale evlaviei nu sunt înțelese, deoarece nu există foame și sete după cunoașterea Bibliei, după curăția inimii și după sfințirea vieții. Mărturiile nu trebuie să micșoreze importanța Cuvântului lui Dumnezeu, ci să îl înalțe, stârnind interesul față de el, pentru ca simplitatea frumoasă a adevărului să-i poată impresiona pe toți oamenii."

În continuare am declarat: „Așa cum Cuvântul lui Dumnezeu este străjuit de jur împrejur de aceste cărți și broșuri, tot astfel v-a înconjurat Dumnezeu pe voi cu mustrări, sfaturi, cu avertizări și încurajări. Voi strigați aici înaintea lui Dumnezeu, cu sufletele pline de durere, cerând mai multă lumină. Eu sunt autorizată de Dumnezeu să vă spun că nicio altă rază de lumină nu va mai străluci pe calea voastră prin *Mărturii* până când nu veți pune în practică lumina pe care deja ați primit-o. Domnul v-a înconjurat cu lumină, dar voi nu ați apreciat-o, ci ați călcat-o în picioare. Unii au disprețuit lumina, în timp ce alții au ignorat-o sau au urmat-o într-o manieră neglijentă. Puțini s-au hotărât să respecte cu adevărat lumina pe care Dumnezeu a binevoit să le-o dea.

Unii, care au primit avertizări speciale prin mărturie, au uitat mustrările după numai câteva săptămâni. Unora, mărturiile le-au fost repetate, dar ei nu le-au acordat suficientă importanță și nu le-au ascultat cu atenție, ci le-au tratat ca pe niște simple povești. Dacă ar fi respectat lumina primită, ar fi reușit să evite eșecurile și încercările pe care acum le consideră grele și aspre. Ei și-au luat singuri un jug, despre care au constatat că este foarte greu de purtat. Acesta nu este jugul pe care li l-a pus Hristos. Dumnezeu Și-a manifestat iubirea și grija față de ei, dar sufletul lor egoist, rău și neîncrezător nu a putut să înțeleagă bunătatea și îndurarea Lui. Ei s-au grăbit să acționeze după propria înțelepciune, până când, doborâți de încercări, încurcați de dificultăți, au fost înșelați de Satana. Dacă veți aduna razele de lumină pe care vi le-a dăruit Dumnezeu în trecut, El vă va oferi o lumină mai mare."

Am menționat Israelul din vechime. Dumnezeu le-a încredințat israeliților Legea Sa, dar ei nu au fost dispuși să o respecte. Apoi le-a dat ceremonii și rânduieli pentru ca, prin împlinirea lor, să-și amintească fără încetare de Dumnezeu. Israeliții erau așa de înclinați să-L uite pe Dumnezeu și cerințele Sale, încât era necesar ca mintea lor să fie ținută trează pentru a-și da seama de obligația lor de

CA_10_prelegeri_2019.indd 25 9/25/2019 10:36:34 AM

„Pentru a fi instrumentul special al lui Dumnezeu, nu trebuie să te bazezi pe nimeni, ci să depinzi numai de El și, asemenea viei, să te prinzi de El. Dumnezeu te va face un mijloc prin care le va transmite oamenilor lumina Sa."

a-L asculta pe Creatorul lor și de a-L onora. Dacă ar fi fost ascultători și dacă și-ar fi găsit plăcerea în ascultarea de poruncile lui Dumnezeu, nu ar fi fost necesare așa de multe ceremonii și rânduieli.

Dacă poporul care pretinde acum că este comoara aleasă a lui Dumnezeu ar respecta cerințele Sale, așa cum sunt precizate în Cuvântul Său, nu i-ar fi adresate mărturii speciale, care să-l conștientizeze cu privire la simțul datoriei și să-l convingă de păcătoșenia lui și de pericolul teribil de a neglija ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu. Conștiința s-a tocit, deoarece lumina a fost ignorată, neglijată și disprețuită. Iar Dumnezeu va lua de la poporul Său aceste *Mărturii*, îl va lăsa fără putere și îl va umili.

Am visat că, în timp ce vorbeam, puterea lui Dumnezeu a venit asupra mea în maniera cea mai impresionantă și mi-am pierdut toate puterile, deși nu am avut nicio viziune. Am văzut că soțul meu s-a ridicat în picioare în fața poporului și am exclamat: „Aceasta este puterea minunată a lui Dumnezeu. El a făcut din *Mărturii* un mijloc puternic de a ajunge la suflete și El va lucra cu încă și mai multă putere prin ele decât a făcut-o până acum. Cine va fi de partea Domnului?"

Am visat că o mulțime de oameni s-au ridicat imediat în picioare și au răspuns la apel. Alții au rămas în tăcere, unii au dat pe față dispreț și batjocură, iar câțiva au părut total neimpresionați. Cineva s-a ridicat lângă mine și a spus: „Dumnezeu te-a chemat și ți-a încredințat solii pe care să le transmiți copiilor Săi pentru a ajunge la inima lor. El ți-a dat aceste solii așa cum nu i-a dat niciunei alte persoane. El a modelat mărturiile tale, astfel încât să se potrivească situațiilor în care este nevoie de ajutor. Nu trebuie să te lași influențată de batjocuri și de râsete, de reproșuri sau de critică.

Pentru a fi instrumentul special al lui Dumnezeu, nu trebuie să te bazezi pe nimeni, ci să depinzi numai de El și, asemenea viei, să te prinzi de El. Dumnezeu te va face un mijloc prin care le va transmite oamenilor lumina Sa.

Tu trebuie să primești zi de zi putere de la Dumnezeu, ca să fii întărită, astfel încât nicio împrejurare să nu micșoreze și să nu umbrească lumina căreia El i-a îngăduit să strălucească asupra poporului Său, prin tine. Scopul special al lui Satana este acela de a împiedica această lumină să ajungă la poporul lui Dumnezeu, care are o nevoie așa de mare de ea în mijlocul pericolelor acestor zile din urmă.

Succesul tău constă în simplitate. Îndată ce te vei îndepărta de aceasta și îți vei adapta mărturia în așa fel încât să se potrivească mentalității cuiva, puterea ta va dispărea. Aproape tot ce există în acest veac este artificial și iluzoriu. Lumea abundă de mărturii rostite pentru a plăcea, pentru a încânta și pentru a înălța eul. Mărturia ta are un caracter diferit. Ea trebuie să răspundă situațiilor concrete ale vieții, salvând de la moarte credința slabă și convingându-i pe credincioși cu privire la necesitatea de a străluci ca lumini în lume" (*Schițe din viața mea*, pp. 197–202).

Sugestii pentru rugăciune

1. **Cereți-I lui Dumnezeu să vă păstreze simplitatea și puritatea dragostei dintâi în credința în El.**
2. **Rugați-vă să primiți lumină cu privire la lucrurile pe care le-ați adoptat și care vă împiedică să comunicați cu Dumnezeu.**
3. **Rugați-vă pentru membrii familiei și pentru familia bisericii și cereți eliberare și protecție pentru ei și pentru voi înșivă.**

CA_10_prelegeri_2019.indd 26 9/25/2019 10:36:35 AM

Mesaj pentru Darul Săptămânii de Rugăciune 2019

Timp de aproape 100 de ani, am strâns fonduri în sprijinul lucrării misionare mondiale, folosind și ocazia Săptămânii de Rugăciune. Acum aș dori să le mulțumesc tuturor celor care, prin rugăciunile și darurile lor, au sprijinit cu fidelitate această lucrare timp îndelungat! De asemenea, în ultimul an s-au strâns în zona administrativă a Diviziunii Inter-Europene aproximativ 900 000 de euro, care au fost virați în acest scop către Conferința Generală.

Utilizarea acestor bani continuă să se concentreze asupra țărilor din Orientul Mijlociu și Africa de Nord. Aceste țări reprezintă o mare provocare misionară. Din cauza lipsei libertății religioase, „misionarii" trebuie să-și adapteze modul de lucru prin înființarea de grupe sau comunități mici. Din păcate, nu se pot publica prea multe rapoarte despre această lucrare pentru a nu pune în pericol, în mod inutil, persoanele implicate în lucrare. În plus, aceste fonduri vor finanța aproximativ 2 500 de pionieri ai misiunii la nivel mondial. Începând cu 1990 au fost înființate circa 11 000 de biserici locale. De asemenea, pe teritoriul administrativ al Diviziunii Inter-Europene, sunt promovate și susținute proiecte de plantare de biserici în diferite țări. În acest scop, primim de la Conferința Generală o cofinanțare de aproximativ 250 000 de euro anual.

Pentru a putea continua această lucrare avem nevoie de sprijinul dumneavoastră. Când apostolul Pavel face apel către biserica din Corint să adune bani pentru frații nevoiași din Ierusalim (vezi cap. 8 din 2 Corinteni), el le povestește despre experiența pe care a avut-o în bisericile din Macedonia. Generozitatea fraților și bucuria lor de a participa la strângerea de daruri l-au surprins pe Pavel. Motivul acestei generozități a fost observat de Pavel (v. 5) în devotamentul fraților: ei „s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și (apoi) nouă, prin voia lui Dumnezeu." Dedicarea înseamnă a avea o puternică motivație interioară, încrederea în ceva anume. Pavel a văzut ca bază a disponibilității de dăruire, angajamentul omului față de Dumnezeu. Săptămâna de Rugăciune este o mare oportunitate de a ne reînnoi angajamentul față de Dumnezeu, pentru a consolida relația pe care o avem cu Dumnezeu.

Ellen G. White subliniază un alt aspect important care ar trebui să încurajeze biserica locală să fie generoasă față de misiunile din țările străine, subliniind astfel legătura dintre lucrarea misionară din domeniul local și cea din țările străine. Ea scrie: „A manifesta un spirit generos, de renunțare de sine, pentru succesul misiunilor străine este o cale sigură de a dezvolta lucrarea misionară de acasă, deoarece, sub conducerea lui Dumnezeu, prosperitatea lucrării de acasă depinde într-o mare măsură de influența lucrării de evanghelizare din țările îndepărtate" (*Slujitorii Evangheliei*, p. 465).

În primul rând, este posibil ca acest context să nu pară echitabil, deoarece s-ar putea argumenta că fondurile „conduse" către alte zone nu sunt disponibile pentru lucrarea de pe teren. Dar deseori, acest mod de gândire nu corespunde gândirii lui Dumnezeu.

Ellen G. White continuă: „Când lucrăm pentru a împlini nevoile altora, noi aducem propriile suflete în legătură cu Izvorul puterii. Domnul a notat fiecare dovadă a zelului misionar manifestat de poporul Său față de lucrarea în țările străine. Planul Său este ca în fiecare cămin, în fiecare biserică și în toate centrele lucrării să se manifeste un spirit de generozitate prin ajutorarea teritoriilor din străinătate, unde lucrătorii se confruntă cu mari greutăți pentru a le oferi celor care se află în întuneric lumina adevărului. Darurile oferite pentru a începe lucrarea într-un teritoriu va duce la consolidarea ei în alte locuri" (*Slujitorii Evangheliei*, pp. 465–466).

Aici putem observa din nou unul dintre principiile de bază ale lui Dumnezeu: atunci când lucrăm pentru ceilalți, acest lucru se întoarce către noi ca o binecuvântare. Și, în cele din urmă, putem spune că urmăm exemplul lui Isus. El nu s-a concentrat pe „bunăstarea" Sa, ci pe bunăstarea oamenilor din jurul Său. Urmând exemplul Său, venim „în contact cu Sursa întregii puteri". Prin această legătură, prin această lucrare dezinteresată, Dumnezeu poate binecuvânta misiunea noastră într-un mod special. Această legătură vie cu Dumnezeu formează baza lucrării noastre misionare, fie pe teritoriul local, fie în țările îndepărtate.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Norbert Zens, trezorier, Diviziunea Inter-Europeană a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Al doilea Sabat după-amiază

Respinși și astăzi?

Soliile profeților pot fi respinse astăzi la fel de ușor cum au fost cele ale profeților pe vremuri.

GEORGEL PÎRLITU

LIBERTATEA DE ALEGERE A FIINȚEI UMANE

Biblia ne învață că, atunci când i-a creat pe Adam și Eva, Dumnezeu nu a creat roboți care erau programați să acționeze conform unui anumit program instalat în memoria lor. A creat ființe libere, care au capacitatea să acționeze după cum doresc, având libertatea și capacitatea de a acționa chiar împotriva voinței lui Dumnezeu. Istoria căderii în păcat și neascultarea, care se repetă cu fiecare om de la Adam încoace, sunt cea mai mare dovadă că Dumnezeu nu a dorit să facă din ființa umană un robot care să acționeze conform programului Său. În ciuda riscului neascultării pe care îl presupunea libertatea de alegere, Dumnezeu a apreciat că este drept și constructiv ca omul să decidă pentru sine, nu altcineva. Nici măcar El, care era Creator și Dumnezeu, nu trebuia să decidă pentru ființa umană, ci aceasta trebuia să decidă singură.

DUMNEZEU ÎI ADUCE OMULUI ARGUMENTE, PENTRU CA ACESTA SĂ ALEAGĂ BINELE

Dar libertatea de alegere putea deveni o armă cu două tăișuri pentru ființa umană, care nu avea niciun reper după care să aleagă. De aceea, Dumnezeu, după ce l-a creat, i-a vorbit despre bine și rău, despre ascultare și neascultare, despre viață și moarte. Ca un părinte, i-a explicat urmările alegerii în cazul binelui, dar și în cazul răului, sfătuindu-l, chiar implorându-l, să aleagă binele. Cuvintele: „Ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta" (Deuteronomul 30:19) stau mărturie că, de atunci și până astăzi, Dumnezeu a fost preocupat permanent să iasă în întâmpinarea omului cu sfat, cu ajutor, aducându-i suficiente argumente în favoarea alegerii binelui. Dumnezeu nu spune: „Alege ce vreau Eu", ci spune: „Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta." Ce argument! „Ca să trăiești..." Acest argument, care reprezintă dorința lui Dumnezeu pentru ființa umană, este cel mai puternic și cel mai corect argument în favoarea binelui, pentru că binele înseamnă întotdeauna viață, în timp ce răul înseamnă întotdeauna moarte.

CA_10_prelegeri_2019.indd 28 9/25/2019 10:36:40 AM

Profetul, mijlocul rânduit de Dumnezeu pentru a-l lumina, motiva și încuraja pe om să aleagă binele.

Așa se explică trimiterea de-a lungul timpului a unor solii, a unor soli care aveau menirea de a vorbi din partea lui Dumnezeu și de a aduce argumente în favoarea binelui. Dacă Adam și Eva au căzut în condițiile în care trăiau în preajma lui Dumnezeu, care îi sfătuia ce este bine și ce este rău, cu atât mai mult, după căderea în păcat și după îndepărtarea din Grădina Edenului, omul avea nevoie de cineva care să-l ajute în alegerile sale. Și așa au apărut, pe scena evenimentelor, profeții, care au fost soluția lui Dumnezeu pentru a-l lumina, motiva și încuraja pe om să aleagă binele. Slujirea profeților era tot ce mai putea face Dumnezeu pentru omul care nu mai trăia în prezența Sa, dar care să beneficieze de sfaturile Lui prețioase.

Ori de câte ori este înălțat, Cuvântul lui Dumnezeu conduce la reforme care îi îmbogățesc spiritual pe cei care le trăiesc. În fiecare dimineață, atunci când satul sau orașul nostru doarme, în liniștea cămăruței noastre, să trăim fascinația, pacea și bucuria oferite de Cuvântul lui Dumnezeu.

O PERSPECTIVĂ GREȘITĂ ASUPRA PROFEȚILOR

Cu toate că profeții „au vorbit de la Dumnezeu" (2 Petru 1:21 p.p.) și erau „mânați de Duhul Sfânt" (2 Petru 1:21 u.p.), omul nu a apreciat întotdeauna acest ajutor trimis de Dumnezeu. Avem cazuri în Sfânta Scriptură în care profeții au fost ascultați, dar avem și cazuri triste, dureroase, în care aceștia nu doar că nu au fost ascultați, dar au fost maltratați și chiar uciși. Perspectiva din care erau priviți și evaluați profeții era una total greșită. Erau priviți dintr-o perspectivă personală. Dacă ce spunea profetul coincidea cu ce își doreau oamenii, acesta era un profet bun, era un profet trimis de Dumnezeu. Dar, dacă profetul spunea ceva ce era departe de a se potrivi cu dorința oamenilor, atunci acesta nu era un profet bun, nu era un profet trimis de Dumnezeu.

RESPINȘI ȘI PEDEPSIȚI PENTRU CĂ SOLIILE NU ERAU PE PLACUL POPORULUI

Avem cazul profetului Ieremia, care aducea o solie înfiorătoare: „Cetatea aceasta va fi dată în mâna împăratului Babilonului" (Ieremia 38:3). Ieremia nu doar avertiza poporul, ci îl și sfătuia ce să facă pentru a-și scăpa viața: „Cine va rămâne în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă, dar cine va ieși și se va duce la caldeeni va scăpa cu viață" (Ieremia 38:2). Mesajul profetului nu era pe placul căpeteniilor, care au reacționat imediat. Aceștia au mers la împăratul Zedechia și i-au spus: „Omul acesta ar trebui omorât! Căci înmoaie inima oamenilor de război care au mai rămas în cetatea aceasta și a întregului popor, ținându-le asemenea cuvântări; omul acesta nu urmărește binele poporului acestuia și nu-i vrea decât nenorocirea" (Ieremia 38:4).

Expresiile „trebuie omorât" și „nu urmărește binele poporului" scot în evidență atitudinea oamenilor față de profeți când aceștia aduceau solii care nu se potriveau cu așteptările lor. Ei nu doar că le respingeau soliile, dar uneori chiar luau măsuri împotriva profeților, așa cum s-a întâmplat în cazul lui Ieremia. Pentru că împăratul le-a dat voie, căpeteniile „au luat pe Ieremia și l-au aruncat în groapa lui Malchia, fiul împăratului, care se afla în curtea temniței, și au coborât în ea pe Ieremia cu funii. În groapă nu era apă, dar era noroi, și Ieremia s-a afundat în noroi" (Ieremia 38:6).

Această groapă era în curtea temniței, ceea ce sugerează că făcea parte din aceasta. Este posibil ca groapa să fi fost un loc în care erau ținuți cei care erau vinovați de fapte foarte grave. Faptul că Ieremia este aruncat în groapa închisorii demonstrează cât de vinovat îl considerau căpeteniile. Toate acestea doar pentru că nu avea o solie potrivită punctului lor de vedere.

După intervenția etiopianului Ebed-Melec, Ieremia este scos din groapă. La puțin timp după aceasta, împăratul dorește o întrevedere cu profetul, ocazie în care îl roagă să-i spună adevărul. El îi spune: „Să nu-mi ascunzi nimic" (Ieremia 38:14), ca și când până atunci profetul tăcuse. Ce solicitare ciudată, în condițiile în care profetul fusese aruncat în temniță tocmai pentru că spusese adevărul! Singura explicație a acestei solicitări este faptul că împăratul se gândea că poate profetul va avea o altă solie, una care să corespundă așteptărilor lui.

Profetul răspunde astfel împăratului: „Dacă ți-l voi spune, mă vei omorî, iar dacă-ți voi da un sfat, nu mă vei asculta" (Ieremia 38:15). Ce dureros! În cazul în care venea cu aceeași solie, profetul urma să fie omorât. În cazul în care profetul oferea un sfat, acesta nu era ascultat. Orice ar fi spus, era rău dacă ce avea să spună nu era pe placul împăratului.

ÎN GROAPĂ ȘI NOROI

Astăzi nu mai avem favoarea de a trăi printre noi un profet, de a vedea cum gândește, cum se îmbracă, cum se poartă omul pe care Dumnezeu îl trimite. Cu toate acestea, încă trăiesc printre noi soliile multor profeți. Nu doar unul, ci mulți profeți vorbesc astăzi de pe paginile Sfintei Scripturi și ale Spiritului Profetic, iar soliile lor sunt atât de necesare și astăzi!

CA_10_prelegeri_2019.indd 29 9/25/2019 10:36:40 AM

Pentru că este în natura firii pământești să lepădăm ce nu ne place, ce nu corespunde cu așteptările noastre, trebuie să ne punem o întrebare. Este oare posibil ca aceeași atitudine pe care au avut-o evreii față de profeții care nu vorbeau pe placul lor să o avem și noi față de Cuvântul lui Dumnezeu sau față de Spiritul Profetic, care au capacitatea „să mustre" (2 Timotei 3:16)? Astăzi, profeții nu mai pot fi aruncați în groapă și noroi, dar pot fi aruncate soliile lor. Nestudierea Cuvântului lui Dumnezeu, transmis prin mesagerii Săi, sau neascultarea de acesta, înseamnă exact același lucru.

Inspirația declară: „Prorocii și-au ridicat glasul împotriva apăsării și a nedreptății flagrante, a luxului ieșit din comun și a extravaganței, a petrecerilor și a beției nerușinate, a destrăbălării și desfrânării josnice din vremea lor, dar protestele lor, precum și mustrarea păcatelor erau zadarnice" (*Profeți și regi*, p. 110). La fel de zadarnice sunt și soliile Scripturii și ale Spiritului Profetic, dacă nu sunt citite și însușite. O rețetă medicală are efect nu prin ceea ce este prescris în ea, ci prin aplicarea prescripției. La fel și Scriptura și Spiritul Profetic au efect în măsura în care reușim să trăim ce spun acestea.

ORICE REFORMĂ ESTE DECLANȘATĂ DE LUMINA CARE VINE DIN CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU

La finalul acestei Săptămâni de Rugăciune, în care am avut ocazia să privim din diferite unghiuri subiectul referitor la profeți, a venit timpul să facem pentru Cuvântul lui Dumnezeu ce a făcut Ebed-Melec pentru Ieremia. A venit timpul să-l ridicăm din groapa uitării și din noroiul respingerii. A venit timpul să-l scoatem din închisoarea unei biblioteci frumoase sau din memoria unei tablete performante și să-l aducem cât mai aproape de sufletul nostru și de sufletul celor care Îl doresc în viața lor pe Dumnezeu.

Exact aceasta au făcut valdenzii și reformatorii pentru Cuvântul lui Dumnezeu, care fusese zăvorât secole la rând în limbi cunoscute numai de cei învățați. Ascunși în spatele fortărețelor înalte ale munților sau în peșterile adânci ale pământului, la lumina torțelor, valdenzii copiau Sfintele Scripturi verset cu verset și capitol cu capitol, iar apoi le puneau în mâinile oamenilor. Aflați pe scaune cu înaltă autoritate ecleziastică, reformatorii au tradus sau au predicat Cuvântul lui Dumnezeu așa cum era scris, nu cum era interpretat de biserică. Toate acestea pentru că și valdenzii, și reformatorii au nutrit nobila aspirație de a reveni la formele primare ale creștinismului, iar aceasta se putea face doar dezgropând Cuvântul lui Dumnezeu.

Reforma protestantă și oricare altă reformă care a avut loc în lumea religioasă au fost rezultatul scoaterii din închisoare a Cuvântului lui Dumnezeu. Și, ori de câte ori este înălțat, acest Cuvânt conduce la reforme care îi îmbogățesc spiritual pe cei care le trăiesc. La finalul acestei Săptămâni de Rugăciune, la finalul acestui an, avem șansa declanșării unei reforme prin apropierea de Cuvânt. Dumnezeu să ne iasă în întâmpinare cu Duhul Sfânt și să ne ajute să vedem frumusețea acestuia, atât în citirea, cât și în trăirea lui! Dumnezeu să ne ajute ca în fiecare dimineață, atunci când satul sau orașul nostru încă doarme, în liniștea cămăruței noastre, să trăim fascinația, pacea și bucuria oferite de Cuvântul lui Dumnezeu!

Sugestii pentru rugăciune

1. **Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru că trăim o vreme în care putem să ne exercităm libertatea de alegere.**
2. **Să-l mulțumim lui Dumnezeu pentru că în soliile Scripturii găsim atât de multe argumente în favoarea alegerii binelui.**
3. **Să luăm o decizie personală de a-i oferi Sfintei Scripturi locul care i se cuvine.**

Georgel Pîrlitu, secretar, Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CA_10_prelegeri_2019.indd 30 9/25/2019 10:36:40 AM

Primul Sabat

Comori pentru memorie: „Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii." (Amos 3:7)

Volody și fiarele

Oare ce este acolo, jos? Volody, băiețelul de aproximativ zece ani, s-a aplecat și a luat o carte pe care cineva trebuie să o fi scăpat pe jos. Pe copertă a citit: Sfânta Scriptură. Băiețelul ucrainean nu fusese niciodată într-o biserică, dar a auzit că în Biblie se vorbea despre minuni, iar pe el îl interesau lucrurile supranaturale. A luat acasă acea Biblie, care era o versiune pentru copii, fără capitole sau versete.

În următoarele zile, Volody a citit pasaje din Biblia pe care o găsise. Totuși, Dumnezeul Bibliei părea să fie foarte departe, iar un băiețel ucrainean de zece ani nu putea ajunge la El. Volody a lăsat Biblia deoparte și nu s-a mai gândit prea mult la ea.

Într-o zi, pe când Volody aștepta la rând să cumpere pâine pentru mama sa, un afiș din apropiere i-a atras atenția. *Ce mai e și asta?* se întrebă Volody. Pe afiș erau niște monștri ciudați, înfricoșători, iar unii dintre ei aveau mai multe capete! Studiind mai îndeaproape posterul, a văzut că scria ceva despre Biblie! Potrivit posterului, acești monștri aveau legătură cu profețiile dintr-una din cărțile Bibliei – Daniel.

Nu-mi pasă de Biblie, dar trebuie să aflu mai multe lucruri despre acești monștri! și-a spus el. Mai mult, vorbitorul era american. Oficialii guvernamentali avertizaseră populația: „Americanii aceia sunt adevărați diavoli!" Alții spuseseră: „Au coarne și coadă!" Pentru că nu știa nimic, Volody s-a hotărât să afle adevărul. El și-a notat data, ora și locul primei întâlniri. *Trebuie să văd eu cu ochii mei!* se gândea el.

Când a sosit ziua respectivă, Volody și-a căutat un loc și aștepta prezentarea cu nerăbdare. Oare cum o arăta cu adevărat americanul? Dar când a apărut vorbitorul, nu avea nici coarne, nici coadă. De fapt, chiar arăta ca un om normal.

CA_10_prelegeri_2019.indd 31
9/25/2019 10:36:50 AM

Volody a rămas pentru prezentare și a aflat că fiarele, monștrii aceia, reprezentau câteva lucruri importante care se vor întâmpla în viitor. Aceasta se numea „profeție".

Ca și cum aceste noutăți nu erau suficiente, Volody a auzit prezentatorul vorbind despre Isus. Se pare că sute de profeții biblice erau legate de El! Americanul vorbea despre faptul că Isus îi iubea atât de mult pe oameni, încât a murit pentru ei, inclusiv pentru Volody! Chiar mai interesant, el a aflat că Isus se întoarce să îi ia pe oameni la cer. Mai multe profeții biblice vorbeau despre acest eveniment viitor. Din anumite motive, se părea că Biblia pe care Volody o descoperise nu cuprindea acea parte.

În cele din urmă, Volody a găsit biserica adventistă de ziua a șaptea din oraș și a început să învețe mai multe despre profeție și despre Isus Hristos. El L-a acceptat pe Isus ca Mântuitor al său și a promis să-I slujească cu orice preț. Au urmat momente când nu i-a fost ușor, dar Volody și-a ținut promisiunea.

Volody a învățat multe lucruri despre viitor atunci când a participat la acele întâlniri în care se discuta despre profeție, dar viitorul său ascundea ceva ce el încă nu putea vedea. În cele din urmă, Volody a devenit pastor adventist de ziua a șaptea și s-a mutat în Statele Unite. Până acum, singurii americani pe care i-a văzut cu coarne și coadă au fost la Halloween. Ei îl reprezintă pe Diavol și Volody nu dorește să aibă de-a face cu el![*]

GÂNDEȘTE-TE:

- De ce a trimis Dumnezeu profeții?
- Vă amintiți vreo profeție anume din Biblie? Cine a spus profeția respectivă? Despre ce anume vorbește profeția?
- V-ar plăcea să fiți profeți? De ce da, de ce nu?

ACȚIONEAZĂ!

Ca să vă distrați puțin, scrieți exact care credeți că vor fi primele cuvinte pe care le veți auzi mâine când veți ajunge undeva, în afara casei voastre. Apoi ascultați cu atenție! Ați avut dreptate? Dacă da, vă face acest lucru profeți? De ce da sau de ce nu?

Uimiți-vă un prieten arătându-i profeția lui Cir, din Isaia 45:1-3: *Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cirus, pe care-l ține de mână ca să doboare neamurile înaintea lui și să dezlege brâul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă: „Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă și voi rupe zăvoarele de fier. Îți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul, care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel."* Care a fost răspunsul prietenului tău? De ce crezi că a reacționat așa?

[*] Poveste adaptată. Ellen Weaver Bailey, "Volody and the Weird Beasts," *Guide*, 23 aprilie 2016.

Duminică

Comori pentru memorie: „Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin voia omului, ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt." (2 Petru 1:21)

Scăpați de mitraliere!

Diana se holba la țevile a trei mitraliere.

– O să vă ciuruim! strigă un soldat de gherilă.

Această țară era tulburată de ceva timp, iar acum Diana o trăia pe pielea ei.

Era într-un autobuz, întorcându-se acasă după ce vizitase un orfelinat. În întunericul de dimineața devreme, soldații ieșiseră în mijlocul drumului noroios din junglă și opriseră autobuzul.

– Ați auzit că au bombardat turnul de comunicare din San Luis? șopti unul dintre pasageri.

– Da, și în zona de est au ucis niște oameni! a spus un altul.

Soldații de gherilă se urcaseră în autobuz.

– Toată lumea afară! a ordonat unul dintre soldați. Soldații de afară au smuls cu ușurință ușa autobuzului.

Unul câte unul, pasagerii au sărit afară pe ieșirea din spate. Apoi a venit și rândul Dianei și a sărit și ea. Atunci, soldatul i-a spus Dianei că vor fi împușcați.

Diana se uită spre ușa din spate a autobuzului și văzu o femeie bătrână, cocoșată, stând acolo. Dintr-odată, Diana auzi o voce calmă în mintea ei, spunându-i: *Ajut-o pe bătrână!* Curajoasă, Diana a întors spatele mitralierei și a spus bătrânei:

– Venga, senora! (Veniți, doamnă!)

Diana a ajutat-o pe bătrână să coboare, în timp ce soldații de gherilă se uitau nedumeriți.

Diana a continuat să-i ajute pe alții să coboare: copii, o mamă cu un copil și o altă femeie mai în vârstă. După ce termină, Diana se întoarse și îi văzu pe soldați în picioare, cu mitralierele atârnând pe lângă ei.

Ar fi fost mai încântați să îi masacreze, însă în acea zi niciun călător nu și-a pierdut viața. Datorită faptului că Diana a ascultat acea voce plăpândă, faptele ei au împiedicat planurile malefice ale soldaților de a-i ucide. Este întotdeauna cel mai bine să urmați instrucțiunile vocii cerești![**]

[**] Povestire adaptată. Diane Aguirre, "Guerrillas, Machine Guns, and God," *Guide*, 12 septembrie 2015.

CA_10_prelegeri_2019.indd 32 9/25/2019 10:36:50 AM

GÂNDEȘTE-TE:

- Gândiți-vă la un moment în care vi s-a cerut să transmiteți un mesaj. A fost un mesaj scris sau vorbit? Ați reușit?
- Puteți să vă gândiți la un moment în care cineva v-a spus ceva ce nu voiați să auziți? Ce ați făcut?
- De ce credeți că Dumnezeu folosește profeți în loc să ne transmită El mesajele în mod direct?

ACȚIONEAZĂ!

Adunați-vă câțiva prieteni. Șoptiți un mesaj în urechea primei persoane. (Mesajul nu poate fi repetat.) Faceți acest lucru pentru fiecare persoană și vedeți cât de precis este mesajul când ajunge la ultima persoană. Oare ce anume ajută mesajul profetului să nu fie distorsionat, să rămână același?

Cereți unei persoane apropiate să vă povestească despre un moment în care a primit un mesaj care i-a schimbat viața. A fost bucuroasă că a făcut ceea ce i-a spus mesajul respectiv să facă? De ce da sau de ce nu?

Luni

Comori pentru memorie: „Îi veți cunoaște după roadele lor." (Matei 7:16)

Războiul care nu a avut loc niciodată

Michel era profet. Sau cel puțin așa credeau mulți.

Într-o zi, Michel a scris cu grijă o profeție misterioasă:

„Marte și sceptrul vor fi în legătură,
Un război sub Cancer.
În scurt timp, un nou rege va fi uns,
Care va aduce pacea pe pământ de foarte mult timp."

Oare ce putea să însemne această profeție? „Marte" și un „sceptru"? Urma să aibă loc un război al cărui final va fi că toată lumea se va îmbolnăvi de cancer? Cine era acest „nou rege"?

Aceasta nu era prima profeție pe care o făcea Michel, al cărui nume complet era Michel de Nostredame. Omul acesta era un medic francez care a trăit între 1503 și 1566. În cele din urmă a devenit pur și simplu cunoscut sub numele de Nostradamus.

Nostradamus a scris o carte care conține 942 de profeții sub formă de poezie, care se numesc „catrene". Cartea, care se numește *Profețiile,* încă este folosită și crezută de mulți oameni. Toate profețiile din carte sună la fel de ciudat ca cea de mai sus.

Dar cum rămâne cu profeția de mai sus? Poți să îți dai seama ce eveniment prezice ea? De-a lungul secolelor, unii oameni au venit cu niște sugestii. Una dintre cele mai recente interpretări spune că „Marte" este planeta Marte, iar „sceptrul" face referire la planeta Jupiter. Aceste două planete trebuiau să fie „în legătură", sau „să se alinieze" în spațiu pe data de 21 iunie 2002. Atunci trebuia să înceapă un război teribil!

Numai că nu s-a întâmplat așa.

De fapt, o mulțime de experți sunt de acord că profețiile lui Nostradamus pot însemna cam orice vrei tu să însemne!

Este important să ne amintim că sarcina principală a profetului nu este numai aceea de a spune viitorul. El ar putea, de asemenea, să scrie, să predice sau să transmită mesajul lui Dumnezeu într-un alt mod.

CA_10_prelegeri_2019.indd 33 9/25/2019 10:36:56 AM

Dar cum știm dacă un profet este mesagerul lui Dumnezeu? Iată patru moduri care ne pot ajuta să știm dacă mesajul unui profet este din cer sau din altă parte.

BIBLIA. Profetul Isaia scrie: „La lege şi la mărturie! Căci, dacă nu vor vorbi aşa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acesta" (Isaia 8:20). Cu alte cuvinte, profeția unei persoane trebuie să se potrivească cu ceea ce spune Biblia pe aceeași temă.

FAPTELE. „Îi veți cunoaşte după roadele lor" (Matei 7:16). Cum trăiește o persoană care pretinde că este profet? Trișează? Vorbește urât? În viața unui profet adevărat se pot vedea roadele Duhului, menționate în Galateni 5:22,23, cum ar fi dragostea, bunătatea, înfrânarea poftelor. Cu alte cuvinte, el ar trebui să fie ca Isus!

REZULTATELE. „Dar, dacă un proroc proroceşte pacea, numai după împlinirea celor ce proroceşte se va cunoaşte că este cu adevărat trimis de Domnul" (Ieremia 28:9). Cu alte cuvinte, cum se petrec lucrurile după ce profetul transmite mesajul? Se împlinește profeția?

ISUS. „Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteți după aceasta: Orice duh care mărturiseşte că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu" (1 Ioan 4:2). Ce spune profetul despre Isus? Dacă începe să spună: „Păi, Isus a fost un învățător bun, dar nu e fiul lui Dumnezeu", fugi de el!

ȘTIAI CĂ?

În Statele Unite, un bărbat numit Harold Camping a pretins că știe data revenirii lui Isus. A câștigat mulți adepți, chiar și după ce Isus nu S-a întors, deși el a prezis câteva date diferite: 6 septembrie 1994, 21 mai 2011 și 21 octombrie 2011.

Biblia vorbește despre câțiva profeți falși, inclusiv unul pe nume Hanania. Puteți citi despre el în Ieremia 28:15-17: *Și prorocul Ieremia a zis prorocului Hanania: „Ascultă, Hanania! Domnul nu te-a trimis, ci tu insufli poporului o încredere mincinoasă. De aceea, așa vorbește Domnul: «Iată, te izgonesc de pe pământ și vei muri chiar în anul acesta, căci cuvintele tale sunt o răzvrătire împotriva Domnului.»" Și prorocul Hanania a murit chiar în anul acela, în luna a șaptea.*

GÂNDEȘTE-TE:

- De ce ar pretinde cineva că este profet adevărat dacă nu este?
- Credeți că Satana ar putea fi în spatele anumitor profeții false? De ce da sau de ce nu?
- Cum credeți că ați reacționa dacă ar veni cineva la voi și v-ar spune că e profet trimis de Dumnezeu?

Marți

Comori pentru memorie: „Caută să te înfățişezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie ruşine şi care împarte drept Cuvântul adevărului." (2 Timotei 2:15)

Descifrarea codului

Ce piatră ciudată! trebuie să-și fi spus Pierre în minte. Era luna iulie a anului 1799. Un bărbat pe nume Pierre-Françoise Bouchard ajuta la reconstruirea unei fortărețe egiptene antice din orașul Rosetta, în Egipt. Deodată a observat ceva jos, pe pământ. Obiectul respectiv s-a dovedit a fi o placă de piatră neagră. Piatra avea pe ea un text!

Mai târziu, oamenii au început să studieze acea bucată de piatră care conținea mesaje scrise în trei limbi diferite. Prima limbă era limba greacă, iar a doua limbă era limba egipteană, numită demotică. Cel de-al treilea set de mesaje era scris în hieroglife egiptene, adică un sistem de scriere format din simboluri și desene.

Experții erau foarte încântați! Și-au dat seama că trei limbi diferite spuneau același mesaj. Până atunci, nimeni nu reușise să înțeleagă secretul acelor imagini egiptene

CA_10_prelegeri_2019.indd 34 9/25/2019 10:37:00 AM

antice. Dar acum, folosind primele două limbi ca „legendă", în sfârșit puteau să înțeleagă cel de-al treilea limbaj: hieroglifele. A durat destul de mult până când au reușit să înțeleagă tot ce scria pe Piatra de la Rosetta, însă a meritat efortul. Datorită acestei descoperiri, în sfârșit, limbajul hieroglifelor a fost descifrat!

Așa cum oamenii din Egipt au avut nevoie de Piatra de la Rosetta pentru a înțelege hieroglifele, noi avem nevoie de informații corecte pentru a putea înțelege profețiile în mod corect. Fără să avem informațiile corecte pentru a înțelege profeția, vom ajunge să interpretăm greșit Cuvântul adevărului (Biblia). Foarte mulți oameni se îndepărtează de Biblie atunci când încearcă să interpreteze o profeție, iar la final rezultatul este o interpretare destul de ciudată.

Iată câteva idei care să vă ajute să rămâneți pe calea corectă atunci când citiți profețiile:

Întotdeauna rugați-vă ca Duhul Sfânt să vă ajute să înțelegeți mesajul unui profet. Acceptați tot ajutorul ceresc pe care îl puteți obține!

Cunoașteți-vă Biblia. Chiar dacă pare greu să înțelegeți o profeție, vă va fi de mare ajutor să cunoașteți ideea generală din spatele mesajului Bibliei despre Dumnezeu: El vă iubește și vrea să vă ducă la cer într-o bună zi. Biblia este temelia care vă va ajuta să înțelegeți tot mai mult pe măsură ce creșteți!

Încercați o Biblie pentru copii. S-ar putea să vă ajute faptul că textul este mai ușor de înțeles pentru voi.

Cereți ajutor de la persoanele în care aveți încredere. Profețiile pot să aducă destul de multă confuzie! Dacă nu puteți înțelege mesajul unui profet sau dacă ați auzit două interpretări diferite, cereți ajutor de la cineva despre care știți că Îl iubește pe Isus.

Nu vă gândiți că trebuie să știți totul acum. În fiecare zi cereți-I lui Dumnezeu să vă arate ce trebuie să știți despre El. La momentul potrivit, El vă va face să înțelegeți, una câte una, profețiile.

ȘTIAȚI CĂ?

Cuvintele de pe Piatra de la Rosetta sunt, de fapt, destul de plictisitoare. Ele sunt o copie a unui decret care sărbătorește ziua în care Ptolemeu Epifanes a devenit rege al Egiptului.

Egiptul apare în multe profeții biblice, inclusiv în Osea 11:1: „Când era tânăr Israel, îl iubeam şi am chemat pe fiul Meu din Egipt." Unde L-au ascuns Iosif și Maria pe Isus ca să scape de împăratul Irod? Da, în Egipt! De acolo, mica familie a mers să locuiască în Nazaret, adică atunci a fost Isus „chemat" din Egipt.

GÂNDEȘTE-TE:

- Ați făcut vreodată vreo descoperire interesantă? V-a ajutat ea în vreun fel? Dacă da, cum?
- Cum vă simțiți atunci când nu reușiți să înțelegeți ceva? Ce faceți ca să rezolvați situația?
- Știți vreo profeție din Biblie care este ușor de înțeles?
- Ce înseamnă lucrul acesta pentru voi?

Miercuri

Comori pentru memorie: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Şi l-a câştigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată." (1 Petru 2:9)

Curajul lui Krystal

Krystal era o fetiță tare inteligentă. De fapt, dacă ne luăm după notele ei, Krystal era cea mai strălucită elevă din clasa ei.

Într-o zi, Krystal a fost surprinsă de cuvintele rostite de profesorul ei, domnul Campbell.

– Tu prea te-ai obișnuit să iei numai note bune, îi spuse profesorul cu asprime lui Krystal. Ei bine, să-ți spun ceva: voi face tot ce pot pentru a rezolva „problema" asta.

Șocată, Krystal încerca să-și dea seama de ce domnul Campbell era atât de aspru cu ea. Fiind unul dintre puținii elevi creștini din școala ei, Krystal se întreba dacă nu cumva atitudinea domnului Campbell avea legătură cu credința ei.

Săptămânile treceau, iar domnul Campbell continua să îi facă viața grea lui Krystal. Într-o zi, în clasă se discuta despre cum a apărut viața. Majoritatea colegilor ei păreau să creadă în evoluție. Unul dintre colegi a spus că el crede în creațiune, dar cele șase zile menționate în Biblie trebuiau să fie, de fapt, milioane de ani. În cele din urmă, a vorbit și Krystal.

– Eu cred ceea ce spune Biblia despre creațiune, a spus ea. Biblia spune: „În șase zile Domnul a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este..."

– Stai așa! a întrerupt-o brusc domnul Campbell. Încerci să ne spui că tu chiar crezi aceste prostii?

– Da, răspunse Krystal. Dacă Dumnezeu este cine spune El că este, de ce să nu poată să creeze lumea în șase zile? De ce ar avea nevoie de milioane de ani? Doar pentru că nu putem înțelege puterea Sa, asta nu înseamnă că ea nu există.

– Spui numai prostii! zise domnul Campbell cu dispreț. Dar dinozaurii? Ce s-a întâmplat cu ei? întrebă el.

Când Krystal a explicat că ea credea în potopul de pe vremea lui Noe, domnul Campbell și-a dat capul pe spate și a râs.

– Tu chiar crezi toate astea? Cât de proastă poți fi?

Se părea că domnului Campbell tocmai îi venise o idee tare răutăcioasă. El se repezi în holul școlii. Observând câțiva profesori și un grup de elevi, el a strigat:

CA_10_prelegeri_2019.indd 35 9/25/2019 10:37:00 AM

– Trebuie să veniți aici și să ascultați ceea ce crede Krystal!

În scurt timp, clasa era plină de profesori și elevi care râdeau de Krystal.

În ciuda tuturor problemelor pe care domnul Campbell le tot provoca, notele lui Krystal au continuat să fie mai bune decât ale altora. Asta însemna că în ultima săptămână de școală, ea urma să țină un discurs.

Într-o zi, directorul chemat-o deoparte și i-a zis:

– Uite, Krystal, știu că ești creștină, dar să știi că nu poți include vreo rugăciune în discursul tău. Este împotriva legii.

Dar Krystal știa că nu era adevărat.

– Nu, domnule Sheffield, legea spune că pot spune o rugăciune atâta timp cât oficialii școlii nu ne spun ce anume să spunem în acea rugăciune.

Directorul știa că fusese învins.

Când a sosit ziua discursului, Krystal a mers pe podium, și-a plecat capul și s-a rugat. După ce a spus „Amin", a continuat să vorbească cu putere.

Mai târziu, Krystal* a fost felicitată de familie, de prieteni, de colegii de clasă și de mulți alții. Cât de recunoscătoare a fost că Dumnezeul care creat-o o ajutase să rămână puternică pentru El!**

GÂNDEȘTE-TE:

- Ai auzit vreodată de Ellen White? Dacă da, ce crezi despre ea?
- Dacă știți câte ceva despre lucrarea lui Ellen White, ce cuvinte vă vin în minte atunci când vă gândiți la ea? Fiți sinceri și discutați răspunsurile în cadrul altarului familial sau la Școala de Sabat.
- În ce situații concrete din viața voastră sau din lumea înconjurătoare credeți că avem nevoie de înțelepciune de sus, de la Dumnezeu? De unde puteți afla dacă Ellen White a scris ceva referitor la astfel de situații?

ACȚIONEAZĂ!

Faceți o plimbare în parc, în pădure sau altundeva în natură. Notați cel puțin cinci lucruri pe care le vedeți și care vă fac să vă fie greu să credeți în evoluție.

În următoarele câteva săptămâni, notați câteva probleme cu care vă confruntați în viața voastră. Fie singuri, fie cu ajutorul unui prieten și /sau al unui adult de încredere, vedeți dacă puteți găsi ajutor pentru unele dintre aceste probleme în scrierile lui Ellen White. Pastorul sau instructorul de la Școala de Sabat vă poate ajuta. Dacă aveți acces la internet, puteți căuta și acolo.

Citiți un material sau urmăriți un videoclip despre dinozauri. Ceea ce citiți se potrivește cu ceea ce spune Ellen White și Biblia?

* Numele personajelor din această povestire au fost schimbate.
** Povestire adaptată. Richard G. Edison, Krystal's Clear Conviction, *Guide*, 11 martie 2006.

Joi

Comori pentru memorie: „...Fiii şi fiicele voastre vor proroci, bătrânii voştri vor visa visuri şi tinerii voştri vor avea vedenii."(Ioel 2:28)

Visul polițistului

Mai mulți ofițeri de poliție din South Auckland, Noua Zeelandă, obosiseră de cât de multe infracțiuni aveau loc în zona lor.

– Ce putem face pentru ca lucrurile să se schimbe? se întrebau unul pe altul.

– Ce-ar fi ca celor care comit infracțiuni pentru prima dată, să le dăm ceva să citească pentru ca, în viitor, să facă alegeri mai înțelepte? întrebă sergentul major.

Ofițerii au continuat să discute și, la un moment dat, le-a venit ideea să facă o revistă despre infractori care și-au predat viața lui Isus. Titlul revistei urma să fie *De la crimă la Hristos*. Toată lumea era încântată de ideea noii reviste, dar departamentul de poliție nu avea suficienți bani pentru a finanța acest lucru.

Apoi, într-o noapte, același sergent de poliție a avut un vis ciudat. În vis era o femeie care urma să aibă un bebeluș. Deasupra femeii erau scrise cuvintele: „Adventiști de ziua a șaptea."

Dintr-odată sergentul se trezi. *Trebuie să scriu ceea ce tocmai am visat,* își spuse el. După ce a scris visul, s-a culcat la loc.

În dimineața următoare, la secția de poliție, sergentul le-a spus celorlalți ce credea că înseamnă visul său:

– Eu cred că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea va „da naștere" acestui proiect cu revista, a spus el.

– Eu sunt adventist de ziua a șaptea, a spus unul dintre ofițeri emoționat și știu o biserică adventistă locală care ar fi interesată să ajute

În curând, sergentul de poliție s-a întâlnit cu dl Hurlow, pastor al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Papatoetoe, o biserică din apropiere.

CA_10_prelegeri_2019.indd 36 9/25/2019 10:37:02 AM

– Da, a spus pastorul zâmbind, ne-ar plăcea să ajutăm acest proiect al revistei despre care vorbiți. Dar pastorul Hurlow a explicat apoi că biserica ar ajuta la scrierea revistei și la alte lucruri, dar că nu poate oferi bani pentru proiect.

În ziua următoare, o femeie a intrat în secția de poliție și a cerut să vorbească cu seniorul sergent. Când a apărut omul, femeia a spus:

– Dumnezeu m-a trimis aici. Nu știu de ce, dar spuneți-mi ce plan aveți pentru această comunitate de oameni.

După ce sergentul i-a spus despre proiectul revistei respective, femeia a spus:

– Acum știu de ce m-a trimis Dumnezeu aici să vorbesc cu dumneavoastră. Am vrea să oferim niște bani. Mă duc să mă rog și să vorbesc cu niște oameni. Apoi ne vom întoarce la dumneavoastră.

După câteva zile, femeia s-a întors la secția de poliție.

– Am 10 000 de dolari gata să fie folosiți în proiectul dvs. cu acea revistă, a spus ea zâmbind.

Acei bani au fost suficienți pentru publicarea primului număr al revistei!

– Oh, a adăugat femeia. Mai am niște bani și pentru următoarea ediție a revistei.

Prima ediție a revistei *De la crimă la Hristos* a inclus povestea lui Amos, un membru fondator al unei bande uriașe numite „Vânătorii de capete" și povestea unei femei care a trecut de la o viață de infractoare la o viață cu Isus Hristos. Mulți oameni au fost botezați pentru că au citit în revista *De la crimă la Hristos* ceva care le-a atins inima.

Când Dumnezeu trimite cuiva un vis, El trimite și mijloacele necesare pentru ca acel vis să devină realitate![*]

ȘTIAȚI CĂ?

Biblia spune că visele continuă să joace un rol important în profeție. (Vezi versetul de memorat de astăzi.)

Misiunea unui profet poate să nu fie numai prezicerea viitorului, ci și lucrarea de profesor, predicarea sau chiar visurile. Dumnezeu ar putea, într-o bună zi, să te aleagă pe tine să fii profet, chiar dacă nu poți prezice viitorul!

GÂNDEȘTE-TE:

- Care sunt câteva modalități care vă ajută să știți dacă visul unei persoane (sau alt mesaj special) este sau nu de la Dumnezeu?
- Deoarece darul profeției poate include predarea și predicarea, sunt toți profesorii și predicatorii profeți? De ce da sau de ce nu?
- Mulți creștini cred că „Ziua întunecată" din 1780 a fost un semn profetic. (George Washington chiar a scris despre asta). Astăzi, unii oameni de știință spun că Ziua întunecată a fost provocată de un fum care provenea de la incendiul dintr-o pădure canadiană. Face lucrul acesta vreo diferență? De ce da sau de ce nu?

[*] Povestire adaptată după Andrew McChesney, "The Policeman's Dream", am.adventistmission.org.

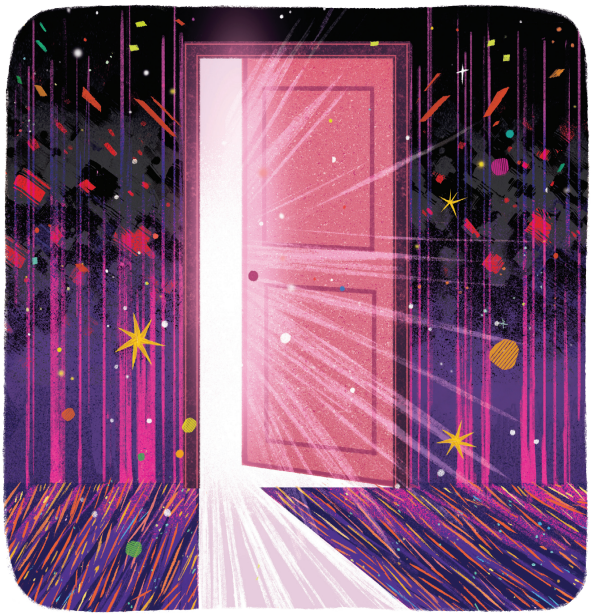

Vineri

Comori pentru memorie: „Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge El." (Apocalipsa 14:4)

Visul cu funia verde

Ellen era descurajată! Fetița de 15 ani îl iubea pe Isus, dar simțea că nu va fi niciodată suficient de bună încât să fie pe placul Lui. Mai târziu, Ellen scria despre sentimentele ei din această perioadă. „Mi se părea că destinul meu fusese hotărât, că Duhul Domnului mă părăsise și nu se va mai întoarce niciodată."[**] Dar într-o noapte, Ellen a avut un vis care a ajutat-o să vadă lucrurile într-o lumină cu totul nouă.

În vis, Ellen White se vedea pe sine însăși într-o tristețe cumplită. Ea se gândea: *Dacă aș putea să Îl văd pe Isus, El m-ar ajuta să mă simt mai bine!* Chiar atunci a apărut un înger care a întrebat-o: „Vrei să-L vezi pe Isus? Este aici și Îl poți vedea, dacă îți dorești asta. Ia cu tine tot ceea ce îți aparține și urmează-mă."

Bineînțeles că voia să Îl vadă pe Isus! Așa că, în vis, Ellen și-a adunat câteva lucruri mărunte și l-a urmat pe înger.

Îngerul i-a spus lui Ellen: „Să te uiți numai în sus. Altfel vei ameți și vei cădea!"

[**] Ellen G. White, *Scrieri timpurii*, Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1882, 1945, p. 80.

CA_10_prelegeri_2019.indd 37 9/25/2019 10:37:05 AM

Ce vis grozav avea Ellen! Inima ei era plină de bucurie în timp ce îl urma pe înger și urca pe o scară. În cele din urmă, a ajuns la o ușă. În vis, îngerul i-a spus lui Ellen: „Lasă-ți lucrurile aici!" Apoi el a deschis ușa și… chiar acolo, Isus stătea în picioare, în fața lor!

Lui Ellen nu îi venea să creadă! Imediat, ea a căzut la picioarele Salvatorului ei. Isus s-a apropiat de Ellen și, cu un zâmbet blând, și-a pus mâna pe capul ei. Apoi, El i-a zis: „Nu te teme!"

Ellen se simțea prea bucuroasă ca să mai poată spune vreo vorbă. În vis, ea simțea că a atins starea de siguranță și pace a cerului. Ochii lui Isus erau asupra ei, iar sufletul îi era plin de bucurie. Atunci, Ellen a realizat că doar crezând în Isus va putea, într-o zi, să ajungă să trăiască în ceruri.

În scurt timp, îngerul călăuzitor a deschis ușa. Ellen și îngerul au părăsit prezența lui Isus, dar ceva se schimbase – era ceva ce nu putea fi exprimat în cuvinte.

Apoi, în vis s-a întâmplat ceva foarte neobișnuit. Îngerul i-a dat lui Ellen o funie verde și i-a zis: „Pune-o lângă inimă și, când vei dori să-L vezi pe Isus, scoate-o din sân și întinde-o complet. N-o lăsa să rămână încolăcită pentru prea mult timp, ca să nu se încurce și să fie apoi greu de descurcat." Pentru Ellen, funia verde reprezenta credința și încrederea în Isus.

În vis, Ellen a pus funia lângă inima ei și a coborât cu bucurie scara îngustă. Pe drum, Îl lăuda pe Domnul și le spunea tuturor, cu bucurie, unde Îl puteau găsi pe Isus.

Când Ellen s-a trezit, lumea părea mult mai luminoasă și avea mult mai multă pace în suflet, iar toate aceste lucruri se întâmplau datorită lui Isus.

GÂNDEȘTE-TE

- Care este cel mai important moment din visul cu funia verde?
- A avut Ellen White vreun impact asupra vieții tale? Dacă da, cum?
- De ce credeți că unii oameni nu ascultă mesajele lui Ellen White?

ACȚIONEAZĂ!

Folosind un șiret, o ață sau ceva asemănător, faceți-vă propria „funie verde". Țineți-o într-un loc unde o puteți vedea, astfel încât să vă ajute să vă reamintiți că puteți avea încredere în Isus în orice moment! Poate atașați funiei chiar și o făgăduință biblică preferată.

Tăiați o bucată de carton de aproximativ 17 cm înălțime și 12,7 cm lățime. Tăiați o ușă care se poate deschide, lăsând în jur o fâșie de o jumătate de centimetru, care va fi tocul ușii. Desenați sau găsiți o imagine frumoasă a lui Isus și lipiți-o în spatele ușii. Dacă doriți, puteți tăia o fereastră în ușă pentru a arăta chipul lui Isus. Acum, ori de câte ori deschideți ușa, Isus vă va aștepta acolo!

Al doilea Sabat

Comori pentru memorie: „Căci mărturia lui Isus este duhul prorociei." (Apocalipsa 9:10)

O viziune incredibilă

Într-o după-amiază de duminică, în Lovett's Grove, Ohio, James White tocmai își încheia predica la o înmormântare. Ellen, soția lui, a ieșit în față. Voia să ofere propriile cuvinte de încurajare. Dar Dumnezeu a avut ceva special planificat pentru acest moment din istorie.

Ellen a fost luată în viziune brusc, un lucru care i se întâmplase de mai multe ori. În această viziune, Dumnezeu i-a arătat scene din lupta invizibilă care are loc între Isus și Satana. Ea a văzut că Satana fusese cândva un înger respectat în cer, apoi a văzut felul în care el a păcătuit și a fost aruncat pe pământ. Ellen a văzut multe scene în acea viziune. A văzut moartea lui Isus pe Golgota și cum duminica a înlocuit adevăratul Sabat ca fiind ziua specială a lui Dumnezeu. Lui Ellen i s-a arătat, de asemenea, cum va încerca Satana să-i înșele pe oameni să creadă că cei care au murit au mers direct în ceruri și că ar putea vorbi cu cei dragi care au plecat dintre ei!

În cele din urmă, după două ore, viziunea lui Ellen s-a încheiat, dar nu înainte ca Dumnezeu să-i mai spună încă ceva. Ea trebuia să scrie această viziune, care acum a devenit cunoscută sub numele de *Tragedia veacurilor*. Dumnezeu i-a spus, de asemenea, că Satana va încerca să o împiedice să scrie ceea ce văzuse în viziune. În timp ce oamenii plecau, unii dintre ei spuneau: „Am văzut lucruri ciudate astăzi!"

La scurt timp după aceea, James și Ellen White au părăsit Ohio și s-au îndreptat spre Jackson, Michigan, pentru a-și vizita prietenii, familia Palmers. După ce au ajuns la casa acestora, s-a întâmplat ceva cu Ellen. Mai târziu, ea a scris despre acest lucru: „Am simțit o lovitură ciudată și rece în inimă, care s-a extins și la cap, coborând apoi în partea dreaptă a corpului… Am încercat să-mi mișc mâna și piciorul stâng, dar erau complet paralizate."*

Satana încerca deja să o oprească pe Ellen să scrie viziunea! Dar, datorită rugăciunii, Ellen și-a revenit încetul cu încetul. Ea a scris mai târziu: „Mi-a fost arătat în viziune că, prin atacul subit, de la Jackson, Satana intenționase să-mi ia viața pentru a împiedica lucrarea pe care eram pe punctul să o scriu, dar îngerii lui Dumnezeu au

* Ellen G. White, *Schițe din viața mea*, Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1915, p. 162.

CA_10_prelegeri_2019.indd 38 9/25/2019 10:37:05 AM

fost trimiși să mă salveze."* „Domnul a auzit și a răspuns rugăciunilor copiilor Săi credincioși, iar puterea lui Satana a fost învinsă."** În cele din urmă, Ellen a reușit să încheie scrierea întregii viziuni. Puteți citi ceea ce a scris ea într-o carte numită *Tragedia veacurilor*.

Astăzi, datorită darului profeției pe care Dumnezeu i l-a dat lui Ellen White, poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului știe foarte multe lucruri despre cum să se pregătească pentru momentul în care Isus va reveni. Este un cadou special pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Însă mesajul special pe care Dumnezeu i l-a dat lui Ellen White nu este doar pentru un singur grup restrâns de oameni. El trebuie să fie împărtășit cu întreaga lume! Avem privilegiul uimitor de a juca un rol important în a face o asemenea diferență, nu numai în această viață, ci pentru veșnicie!

GÂNDEȘTE-TE:

- Ce ați spune dacă cineva ar veni și v-ar zice că Ellen White nu mai este importantă?
- Cine credeți că a avut cea mai mare importanță în viața lui Ellen White? De ce?

ACȚIONEAZĂ!

Cumpărați sau cereți-i cuiva să vă dea cartea *Calea către Hristos*. Citiți câteva paragrafe din ea în fiecare seară, înainte de a vă culca. Vă va ajuta să învățați să-L iubiți mai mult pe Isus.

Găsiți câteva propoziții deosebit de importante în cartea *Calea către Hristos* sau într-o altă carte a lui Ellen White. Scrieți propozițiile sau scoateți-le la imprimantă. Faceți un panou din carton și lipiți propozițiile respective pe el. Decorați panoul. Puteți chiar să „laminați" panoul, trăgând câte o bandă de scotch lat pe fiecare parte și pe margini. Păstrați panoul într-un loc special. Din când în când, luați-vă timp să citiți acest panou. Poate chiar veți dori să memorați câteva din aceste gânduri speciale de la mesagerul lui Dumnezeu, Ellen White.

Păstrați un jurnal scris cu lucrurile deosebit de importante pe care Ellen White le-a scris sau le-a spus. Dacă doriți, includeți desene care ilustrează momentele cele mai importante.

---

* *Ibidem*, p. 163.

** Ellen G. White, *Spiritual Gifts,* Battle Creek, Mich.: James White, 1860, vol. 2, p. 272.

CA_10_prelegeri_2019.indd 39 9/25/2019 10:37:06 AM

URMEAZĂ-MĂ!

STRATEGIE UNIUNEA ROMÂNĂ
2019–2024

2023–2024:
„URMEAZĂ-MĂ
CU INIMA VESELĂ!”
Anul Sănătății

2022–2023:
„URMEAZĂ-MĂ
CU TOATĂ CASA TA!”
Anul Familiei și Educației

2021–2022:
„URMEAZĂ-MĂ
CU APROAPELE TĂU!”
Anul Lucrării Personale

2020–2021:
„URMEAZĂ-MĂ
DIN TINEREȚEA TA!”
Anul Copiilor și Tinerilor

2019–2020:
„URMEAZĂ-MĂ
ÎN TOT ADEVĂRUL!”
Anul Scripturii

55673

CA_10_prelegeri_2019.indd 40 9/25/2019 10:37:07 AM